

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 28 กรกฎาคม 2553

วันนี้ (วันพุธที่ 28 กรกฎาคม 2553) เมื่อเวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี ชั้น 2 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ พ.ศ.
2. เรื่อง ร่างแผนแม่บทสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม พ.ศ. 2553 - 2557 และร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ พ.ศ.
3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พ.ศ.
4. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกพระบิดาแห่งการค้าไทย พ.ศ.
5. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เศรษฐกิจ

6. เรื่อง การทบทวน ปรับปรุง หรือยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับสิทธิพิเศษของหน่วยงานต่าง ๆ
7. เรื่อง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อใช้ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 ที่ประสบปัญหาอัคคีภัย
8. เรื่อง การใช้กระบวนการอนุญาตตลาดการในสัญญาการให้สินเชื่อโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อน Hongsa Mine-Mouth Power Project กับ Hongsa Power Co.,Ltd
9. เรื่อง สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในงาน "6 วัน 63 ล้านความคิด" ร่วมเดินหน้าปฏิรูปประเทศไทย"
10. เรื่อง ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว พ.ศ. 2553

11. [เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ครั้งที่ 6/2553](#)
12. [เรื่อง สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำแนกรายสัญชาติและรายได้ ย้อนหลัง 10 ปี \(ปี 2543-2552\) และ 6 เดือนของปี 2553 \(มกราคม-มิถุนายน\)](#)

สังคม

13. [เรื่อง รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2552](#)
14. [เรื่อง การรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องสรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 และสรุปผลการสำรวจความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2553](#)

ต่างประเทศ

15. [เรื่อง ขอความเห็นชอบในการอนุมัติร่างกฎบัตรสมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคมหาสมุทรอินเดีย ฉบับแก้ไข](#)
16. [เรื่อง รายงานการปฏิบัติราชการในสาธารณรัฐประชาชนจีนของรองนายกรัฐมนตรี](#)
17. [เรื่อง ขอความเห็นชอบการลงนามในความตกลงว่าด้วยการรับรองคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาระหว่างไทย-จีน](#)

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

18. [เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง และการให้ความช่วยเหลือ \(ข้อมูล ณ วันที่ 23 กรกฎาคม 2553\)](#)
19. [เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 23](#)

แต่งตั้ง

20. [เรื่อง แต่งตั้ง](#)
 1. การปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ
 2. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายในคณะกรรมการสภาการศึกษา
 3. แต่งตั้งข้าราชการ (กระทรวงศึกษาธิการ)
-

กรณาทตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีก
ครั้งหนึ่ง

กฎหมาย

**1. เรื่อง ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือ ต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ พ.ศ.**

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษาได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ พ.ศ. ที่
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงศึกษาธิการและ
สำนักงาน ก.พ. เสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

1. กระทรวงศึกษาธิการได้วิเคราะห์ประเด็นความเห็นของ ดร.สีบแสง พรหม
บุญ แล้ว มีความเห็นว่า ร่างกฎ ก.ค.ศ. ข้อ 2 ที่ ดร.สีบแสงฯ อ้างถึง คือ
กรณีที่กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ที่ได้รับ
เงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนของตำแหน่งและวิทยฐานะใน
อันดับ คศ. 3 และ คศ. 4 ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นไม่เกิน 2
ขั้น (ได้รับเงินเดือน คศ. 4 และ คศ. 5) นั้น เป็นข้อมูลร่างกฎ ก.ค.ศ. ฉบับ
ที่ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2550 แต่เมื่อ
ร่างกฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว มีการแก้ไขจากเดิมเป็น "ข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาผู้ใด เมื่อได้รับเงินเดือน ถึงขั้นสูงของอันดับ
เงินเดือนของตำแหน่งและวิทยฐานะในอันดับ คศ. 3 และ คศ. 4 ให้ผู้นั้น
ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้น
เงินเดือนของอันดับเดิมตามตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะได้รับเมื่อได้รับการบรรจุและ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและวิทยฐานะสูงขึ้นท้ายกฎ ก.ค.ศ. นี้ ..."
2. กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงาน ก.พ. มีความเห็นในประเด็นข้อสังเกต
ของ ดร.สีบแสงฯ ดังนี้

ข้อสังเกต ของ ดร.สีบ แสงฯ	ความเห็นของกระทรวงศึกษาธิการ/สำนักงาน ก.พ.

(1) การกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนของตำแหน่งและวิทยฐานะในอันดับ คศ. 3 และ คศ. 4 ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นไม่เกิน 2 ขั้น อาจไม่สอดคล้องกับหลักการกำหนดอัตราเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในแต่ละอันดับซึ่งเป็นไปตามค่า	กระทรวงศึกษาธิการ - ร่างกฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าวเป็นการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งยังคงปฏิบัติหน้าที่เดิม วิทยฐานะเดิม ที่ไม่ประสงค์จะขอให้มีวิทยฐานะสูงขึ้น แต่มีความทุ่มเทและเสียสละให้กับการจัดการเรียนการสอน การบริหารหรือการนิเทศการศึกษา ซึ่งจะได้รับค่าตอบแทนเพิ่มเฉพาะเงินเดือนเท่านั้นเป็นการจ่ายค่าตอบแทนตามค่างานของตำแหน่งส่วนเงินวิทยฐานะยังคงรับในวิทยฐานะเดิมต่อไป ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ตั้งใจทำงานสำหรับประเด็นอาจเกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและวิทยฐานะสูงชันนั้นเห็นว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของอันดับจะได้รับค่าตอบแทนเฉพาะส่วนที่เป็นเงินเดือนแต่ไม่ได้รับเงินวิทยฐานะส่วนผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและวิทยฐานะสูงชันจะได้รับทั้งเงินเดือนและเงินวิทยฐานะ จึงไม่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแต่ประการใด

งานกับผู้ ที่ได้รับ การ แต่งตั้งให้ ดำรง ตำแหน่ง และวิทย ฐานะ สูงขึ้น ด้วย	
(2) ข้าราชการ ครูและ บุคลากร ทางการ ศึกษาผู้ ดำรง ตำแหน่ง ใดใน ระดับใด ควรได้รับ เงินเดือน ในอันดับ ที่ตน ดำรง ตำแหน่ง และ ปฏิบัติ หน้าที่ใน ตำแหน่ง นั้น ประกอบ กับ ตำแหน่ง ดังกล่าว เป็น ตำแหน่ง ประเภท วิชาการ ใน ลักษณะ เช่นเดียวกับ ตำแหน่ง	กระทรวงศึกษาธิการ - ระบบตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นตำแหน่งประเภท วิชาการที่ถือความสามารถหรือคุณวุฒิหรือประสบการณ์ของบุคคลเป็นหลัก แม้ว่า ลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบจะไม่เปลี่ยนแปลงก็อาจได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้นไป เพราะถือว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ในหน้าที่ใดมากย่อมปฏิบัติงานในหน้าที่นั้นดีกว่าผู้มี ประสบการณ์น้อยเป็นการสร้างระบบขึ้น รongรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่สูงขึ้นให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้น

ประเภท วิชาการ ตามระบบ จำแนก ตำแหน่ง ของ ข้าราชการ รพล เรือน ซึ่ง ไม่เคยมี การ ดำเนินการใน ลักษณะ เช่นนี้	
(3) หาก ดำเนินการ ตาม แนวทาง ดังกล่าว จะ ก่อให้เกิด ผลกระทบ ด้าน ภาระ งบประมาณ ณ เกี่ยวกับ บำเหน็จ บำนาญ ของ ข้าราชการ และ บุคลากร ทางการ ศึกษา และทำ ให้เกิด ความ เหลื่อมล้ำ และความ ไม่เป็น ธรรมต่อ ข้าราชการ	กระทรวงศึกษาธิการ - ไม่เป็นภาระด้านงบประมาณมากนัก เนื่องจากปัจจุบันมีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของอันดับเงินเดือนในอันดับ คศ. 3 มีจำนวนเพียง 1,683 คน และอันดับ คศ. 4 จำนวนเพียง 252 คน ซึ่งจะใช้งบประมาณเฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนเท่านั้น สำหรับประเด็นที่จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมกับข้าราชการประเภทอื่น เห็นว่าวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นวิชาชีพชั้นสูงมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงจำเป็นต้องมีระบบเงินเดือนที่ก้าวหน้าเป็นมาตรการจูงใจให้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความประพฤติดีก้าวเข้าสู่วิชาชีพ สำนักงาน ก.พ. - หากดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบด้านภาระงบประมาณเกี่ยวกับงบเงินเดือนและบำเหน็จบำนาญของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ หากคิดคำนวณภาระงบประมาณโดยใช้ฐานข้อมูลจำนวนข้าราชการครูตามบัญชีถือจ่ายของกรมบัญชีกลาง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ประมาณการอย่างน้อยต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นในปีที่ 1 จำนวน 40 ล้านบาท ปีที่ 2 จำนวน 106 ล้านบาท ปีที่ 3 จำนวน 180 ล้านบาท ปีที่ 4 จำนวน 279 ล้านบาท ปีที่ 5 จำนวน 403 ล้านบาท และปีที่ 10 จำนวน 1,089 ล้านบาท และหากดำเนินการตามแนวทางนี้ จะไม่เป็นธรรมกับข้าราชการประเภทอื่น ๆ

รประเภท อื่น ๆ	
(4) ใน ความเป็น จริง เงินเดือน ข้าราชการ ครูและ บุคลากร ทางการ ศึกษาใน ปัจจุบัน เป็นไป ตาม พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ ครูและ บุคลากร ทางการ ศึกษาอยู่ แล้ว ซึ่ง ข้าราชการ ครูและ บุคลากร ทางการ ศึกษาทั้ง 4 ประเภท คือ 1. ครู ผู้มี ใบอนุญาต ประกอบ วิชาชีพ 2. ศึกษานิ เทศก์ ผู้มี ใบ ประกอบ วิชาชีพ 3. ผู้บริหาร	กระทรวงศึกษาธิการ - ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเป็นตำแหน่งที่ถือความสามารถหรือคุณวุฒิและประสบการณ์ของบุคคลเป็นหลัก หากปฏิบัติงานในหน้าที่หนึ่งเป็นเวลานานย่อมมีความชำนาญความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน แม้ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบจะไม่เปลี่ยนแปลงก็อาจได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้นไป ดังนั้นในข้อนี้จึงไม่มีประเด็นพิจารณา แต่อย่างไรก็ตามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษเทียบได้กับตำแหน่งศาสตราจารย์ ระดับ 10 ก็เนื่องจากเป็นระบบการประเมินวิทยฐานะที่พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการเป็นหลัก

สถานศึกษาที่มีใบประกอบวิชาชีพ และ 4. ผู้บริหาร การศึกษาที่มีใบประกอบวิชาชีพ จะได้รับ เงินวิทยฐานะ ตั้งแต่ 3,500 ถึง 13,000 บาท อยู่ แล้ว ซึ่ง เงินวิทยฐานะ 13,000 บาท เทียบได้ กับเงิน ตำแหน่ง วิชาการ ของ ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยระดับ 10	
(5) หาก ให้ความ เห็นชอบ ร่างกฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าว จะเป็น การ ส่งเสริม ข้าราชการครูและบุคลากร	กระทรวงศึกษาธิการ - ในอนาคตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่จะก้าวเข้าสู่วิทยฐานะ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตนเองและพัฒนาางานอย่างต่อเนื่อง และเตรียมการไว้รองรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่ ดังกล่าว สำนักงาน ก.พ. - มีความชัดเจนว่าเป็นการส่งเสริมและเอื้อประโยชน์เฉพาะข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาระดับ คศ.3 และ คศ.4 เนื่องจากเป็นการปรับการให้ได้รับเงินเดือนเฉพาะ ตำแหน่งระดับ คศ.3 และ คศ.4 เท่านั้น

ทางการ
ศึกษา
ระดับสูง
(คศ. 3,
คศ. 4,
คศ.5)
ซึ่งมี
เงินเดือน
สูงอยู่
แล้ว ส่วน
ผู้น้อย
และ
ระดับกลาง
จะมีได้
รับ
ประโยชน์

สาระสำคัญของร่างกฎ ก.ค.ศ.

1. กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับ ในในกรณีต่าง ๆ (ร่างข้อ 1)
2. กำหนดอัตราเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิม (ร่างข้อ 2)
3. กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและวิทยฐานะใด ถ้าได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งและวิทยฐานะนั้นอยู่แล้ว ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ (ร่างข้อ 3)
4. กำหนดให้การได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา 38 ก. (3) (4) (5) และ (6) และตามมาตรา 38 ค. (2) ให้นำกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างข้อ 5)

2. เรื่อง ร่างแผนแม่บทสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม พ.ศ. 2553 - 2557 และร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่ประธานกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ เสนอ ดังนี้

1. ร่างแผนแม่บทสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม พ.ศ. 2553 - 2557
2. ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ พ.ศ.
3. แนวทางการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐ ดังนี้
 - 3.1 งบประมาณสนับสนุนจากงบประมาณประจำปี ให้สำนักงานจัดทำข้อเสนอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีผ่านหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อรับการสนับสนุนงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2555
 - 3.2 งบประมาณจากแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกิจการ เพื่อสังคม ประสานกับกระทรวงการคลัง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางในการดำเนินการจัดสรรงบประมาณจากโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งที่มีวัตถุประสงค์สอดคล้องกับการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม เพื่อนำมาเป็นงบประมาณในการจัดทำโครงการต่าง ๆ ของสำนักงาน
 - 3.3 งบประมาณจากกองทุนและทุนหมุนเวียนภายใต้กำกับดูแลของกรมบัญชีกลาง ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม ประสานกับกรมบัญชีกลาง เพื่อจัดทำรายชื่อของกองทุนและทุนหมุนเวียนภายใต้การกำกับดูแลของกรมบัญชีกลาง ที่มีวัตถุประสงค์สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และหรือวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ และสำนักงานฯ และหาแนวทางในการโอนย้ายงบประมาณ และหรือปรับปรุงกฎเกณฑ์ และระเบียบของกองทุนและทุนหมุนเวียนนั้น ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการของคณะกรรมการฯ และสำนักงานฯ ในการสนับสนุนกิจการเพื่อสังคมในประเทศไทย

ข้อเท็จจริง

ประธานกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพเสนอว่า

1. สภาพสังคมที่พัฒนาและมีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ ปัญหาและความท้าทายในสังคมปรากฏขึ้นหลากหลายและซับซ้อนยากต่อการแก้ไข ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนถดถอยหากไม่มีระบบหรือกลไกที่ช่วยแก้ไข ปัญหา แม้ว่ารัฐบาลมีหน้าที่แก้ไขปัญหามาแต่ด้วยความซับซ้อนในทุกมิติของสังคมและปัจจัยต่าง ๆ การขาดความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ข้อจำกัดของระบบราชการ ตลอดจนงบประมาณ ทำให้ความพยายามของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหานั้น ไม่เกิดผลได้ทันต่อการเกิดขึ้นของปัญหาสำหรับภาคธุรกิจ แม้จะไม่มีข้อจำกัดเหมือนรัฐบาล แต่ก็มักมุ่งแสวงหากำไรเป็นหลัก ทำให้ทรัพยากรและความเชี่ยวชาญถูกใช้ไปกับกิจการที่แสวงหาผลกำไร ไม่ใช่กิจการที่สร้างประโยชน์แก่สังคมหรือ สิ่งแวดล้อมหรือบางธุรกิจมีกิจกรรมเพื่อสังคม แต่ก็ไม่ยั่งยืนและไม่เกิดผลในการแก้ไข

ปัญหา หากแต่เป็นเพียงเครื่องมือใน การสร้างภาพลักษณ์ ด้วยข้อจำกัด ของรัฐบาลและภาคธุรกิจ ทำให้เกิดภาคส่วนที่สามในสังคมสมัยใหม่ ได้แก่ ภาคประชาสังคม เช่น องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรศาสนา แต่ องค์กรภาคประชาสังคมก็มีข้อจำกัดที่สำคัญรวม 2 ประการคือ

- o 1.1 การไม่มีเป้าหมายในการสร้างรายได้เพื่อการดำเนินงานและการ ขยายงานด้วยตนเอง ทำให้ต้องพึ่งพาทรัพยากรจากภายนอก การ ขาดวัฒนธรรมในการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการอย่างมี ประสิทธิภาพ
2. การที่องค์กรภาคประชาสังคมมีข้อจำกัดดังกล่าว ทำให้ในปัจจุบันเกิด กระแสกิจการแบบใหม่ที่มุ่งเน้นดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ของสังคมใน การพัฒนาสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก โดยมีความยั่งยืนทาง การเงินและดำเนินงานอย่างมีนวัตกรรมและใช้โอกาสที่เกิดใหม่อย่าง ต่อเนื่อง เช่น โอกาสในการใช้เทคโนโลยีราคาถูกเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิต กิจการเหล่านี้เรียกว่า "กิจการเพื่อสังคม" หมายถึง กิจการที่มีรายรับจาก การขาย การผลิตสินค้าและหรือการให้บริการ ที่ถูกตั้งขึ้นเพื่อเป้าหมาย อย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มแรก หรือกำหนดเพิ่มเติม หรือปรับเปลี่ยนเป้าหมาย ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน สังคม และหรือสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก ไม่มีเป้าหมายในการสร้างกำไร และมีลักษณะพิเศษ เช่น กระบวนการผลิต การดำเนินการ รวมถึงผลิตภัณฑ์หรือบริการไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อเนื่องใน ระยะยาวต่อสังคม สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อม มีศักยภาพที่จะมีความยั่งยืน ทางการเงินได้ด้วยตนเอง
3. การเติบโตของภาคกิจการเพื่อสังคม จะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ ยั่งยืนและสังคมที่มีความเท่าเทียมกัน และมีปัญญามากขึ้น กิจการเพื่อ สังคมจึงเป็นนโยบายที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะยาวและมี ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน สำหรับประเทศไทยสามารถแจ่งประโยชน์ของกิจการเพื่อสังคมได้ 4 ประเด็น กล่าวคือ สร้างเสริมกลไกตลาดที่มีคุณธรรมและยั่งยืน พัฒนา สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนขยายผลได้ สร้างเศรษฐกิจใหม่แห่ง คุณธรรมและความยั่งยืนและพัฒนาคุณภาพบริการสาธารณะ
4. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะภาคเอกชน สามารถร่วมพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูลกันเพื่อ ความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนของประเทศไทย ประกอบกับได้มีกระแสโลก เกี่ยวกับ กิจการเพื่อสังคมซึ่งเป็นกิจการที่มีลักษณะพิเศษที่ดั่งขึ้นเพื่อ แก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม นายกรัฐมนตรีจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และในคราวประชุมคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2553 ได้มีมติ เห็นชอบร่างแผนแม่บทสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม พ.ศ. 2553-2557 และ ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคม แห่งชาติ พ.ศ. และให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอผ่านกองทุนสนับสนุนการ

สร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2553 ได้มีมติเห็นชอบด้วยแล้ว
แต่มีข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีว่า ควรนำเรื่องนี้เข้าสู่การประชุม
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน (กรอ.) เพิ่มปลัดกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์เป็นคณะกรรมการตามระเบียบนี้ และ ให้ กรอ. เสนอชื่อกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ตำแหน่ง รวมทั้งควรกำหนดเป้าหมายของกิจการเพื่อ
สังคมให้ครอบคลุม การแก้ไขปัญหาความยากจน สุขภาวะของผู้ที่ทำงาน
และผู้ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินธุรกิจต้องไม่เบียดเบียนหรือทำลาย
สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนชื่อจาก "กิจการเพื่อสังคม" เป็น "วิสาหกิจเพื่อ
สังคม"

สาระสำคัญของเรื่อง

1. สาระสำคัญของร่างแผนแม่บทฯ

- 1.1 กำหนดความสำคัญของกิจการเพื่อสังคมต่อประเทศไทยโดยกำหนดประเภท และรูปแบบ กิจการเพื่อสังคม และการวิเคราะห์โอกาสเชิงยุทธศาสตร์และช่องว่างเชิงศักยภาพของกลุ่มกิจการเพื่อสังคมไทย เป็นต้น
- 1.2 กำหนดวิสัยทัศน์ และนโยบายการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคมในประเทศไทย
- 1.3 กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างการรับรู้ และการเรียนรู้เรื่องกิจการเพื่อสังคมในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 มาตรการ คือ มาตรการการให้รางวัล และจัดประกวดกิจการเพื่อสังคมระดับประเทศ มาตรการการจัดสัมมนา และการประชุมเกี่ยวกับกิจการเพื่อสังคม มาตรการการพัฒนาเนื้อหาความรู้ และหลักสูตรการเรียนการสอน และมาตรการการพัฒนากลุ่มข้อมูล และศึกษากระบวนการเรียนรู้เรื่องกิจการเพื่อสังคม
- 1.4 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบ และขีดความสามารถของกิจการเพื่อสังคม แบ่งออกเป็น 2 มาตรการ คือ มาตรการพัฒนารูปแบบเฉพาะ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมาตรการการพัฒนาศูนย์บ่มเพาะ และให้คำปรึกษาสำหรับกิจการเพื่อสังคม
- 1.5 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาช่องทางเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทรัพยากร แบ่งออกเป็น 3 มาตรการ คือ มาตรการสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจก่อตั้งกิจการเพื่อสังคม มาตรการการพัฒนากลุ่มการ กลไก และเครื่องมือส่งเสริมการลงทุนในกิจการเพื่อสังคม และมาตรการการพัฒนาและส่งเสริมบริการของสถาบัน ตัวกลางในตลาดเงินและตลาดทุนเพื่อกิจการเพื่อสังคม
- 1.6 กำหนดแนวทางการบริหารจัดการ การกำกับดูแลและการติดตามประเมินผล

2. สาระสำคัญของร่างระเบียบฯ

- 2.1 กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานภายในกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ โดยมี วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนให้มีรายได้จากเงินและทรัพย์สิน ตามที่กำหนด (ร่างข้อ 5 ร่างข้อ 6 ร่างข้อ 15 และร่างข้อ 16)
- 2.2 กำหนดให้มีคณะกรรมการสร้างเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ โดยมี นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ตามที่กำหนด (ร่างข้อ 8 และร่างข้อ 12)
- 2.3 กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 9 ร่างข้อ 10 และร่างข้อ 11)
- 2.4 กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพมาใช้ในการบริหารสำนักงานโดยอนุโลม (ร่างข้อ 19)

3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พ.ศ. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตเพิ่มเติมของ กระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนแทนการจัดตั้งสถาบันส่งเสริมสังคมการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน ซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงชื่อและสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปประกอบการพิจารณาด้วย

2. ให้กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการคลังไปพิจารณากำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการให้สถาบันส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนมีอำนาจจัดเก็บเงินบำรุงสถาบันจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและยาสูบ (ร่างมาตรา 11) และให้เสนอสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อประกอบการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ต่อไป แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

4. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกพระบิดาแห่งการค้าไทย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกพระบิดาแห่งการค้าไทย พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้แก้ไขชื่อ ร่างกฎกระทรวง ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของร่างกฎกระทรวงด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังรายงานว่า ด้วยมูลนิธิเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ขอความร่วมมือ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง จัดทำเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกพระบิดาแห่งการค้าไทย เนื่องในโอกาสนี้

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

ร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกพระบิดาแห่งการค้าไทย พ.ศ. กำหนดลักษณะจัดทำเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกพระบิดาแห่งการค้าไทย ชนิดราคา โลหะ อัตราเนื้อโลหะ น้ำหนัก ขนาด อัตราเพื่อเหลือ เพื่อขาดลวดลายและลักษณะอื่น ๆ ของเหรียญกษาปณ์โลหะสีขาว (ทองแดงผสมนิกเกิล) ราคาเย็บบาทประเภทธรรมดา (จำนวนผลิตไม่เกิน 500,000 เหรียญ)

5. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีรับทราบร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้ส่งร่างกฎกระทรวงในเรื่องนี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารลงนาม และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ข้อเท็จจริง

1. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีมติเห็นชอบแล้ว เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

2. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างกฎกระทรวงดังกล่าวเสร็จแล้วมีการแก้ไข เพิ่มเติมเล็กน้อย
3. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งยืนยัน เห็นชอบร่างกฎกระทรวงดังกล่าวด้วยแล้ว

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง ในการดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และความมั่นคงปลอดภัยทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร (ร่างข้อ 1)
2. กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (ร่างข้อ 2 และร่างข้อ 3)
3. กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (ร่างข้อ 4 และร่างข้อ 5)

เศรษฐกิจ

6. เรื่อง การทบทวน ปรับปรุง หรือยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับสิทธิพิเศษของหน่วยงานต่าง ๆ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการทบทวน ปรับปรุง หรือยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับสิทธิพิเศษของหน่วยงาน ต่าง ๆ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ดังนี้

1. ให้หน่วยงานคงได้รับให้สิทธิพิเศษต่อไป จำนวน 11 หน่วยงาน โดยแบ่งเป็น
 - 1.1 ให้หน่วยงานคงได้รับสิทธิพิเศษต่อไปตามหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขเดิม จำนวน 2 หน่วยงาน ได้แก่
 - 1) สิทธิพิเศษของหน่วยงานสร้างอาวุธของกระทรวงกลาโหม ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2525
 - 2) สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2524
 - 1.2 ให้หน่วยงานคงได้รับสิทธิพิเศษต่อไป โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขการได้รับสิทธิพิเศษของหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 9 หน่วยงาน ได้แก่

- 1) สิทธิพิเศษของโรงกลั่นน้ำมันฝาง กรมการพลังงานทหาร โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2528
- 2) สิทธิพิเศษขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก (อผศ.)
 - (1) สิทธิพิเศษในการจำหน่ายหรือรับจ้างทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ อผศ. สามารถทำหรือผลิตขึ้นเอง โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2539 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2531
 - (2) สิทธิพิเศษในการรับจ้างบริการรักษาความปลอดภัย โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2547
- 3) สิทธิพิเศษของสภาอากาศไทย โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2533
- 4) สิทธิพิเศษของโรงพิมพ์ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และโรงพิมพ์ที่อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานดังกล่าว โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2546
- 5) สิทธิพิเศษของโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2547
- 6) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ พระนครศรีอยุธยา (โรงเรียนต่อเรือพระนครศรีอยุธยาเดิม) โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2506
- 7) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษาเดิม) โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2543 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2546
- 8) บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2513 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2517
- 9) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2527

2. ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ให้สิทธิพิเศษแก่หน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 3 หน่วยงาน ได้แก่

- 2.1 สิทธิพิเศษของโรงเรียนผู้ใหญ่วัยรวมช่าง โรงเรียนผู้ใหญ่สายอาชีวศึกษา และโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2517
- 2.2 สิทธิพิเศษของบริษัท ทีไอที จำกัด (มหาชน) (บมจ. ทีไอที) หรือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เดิม ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2531
- 2.3 มหาวิทยาลัยมหิดล ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2541

7. เรื่อง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อใช้ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 ที่ประสบปัญหาอัคคีภัย

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการให้โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 และจัดหาครุภัณฑ์ที่ประสบอัคคีภัย ในวงเงิน 128,346,900 บาท โดยอนุมัติให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน 72,641,200 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 ที่ประสบปัญหาอัคคีภัย ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำหรับการจัดหาครุภัณฑ์ ในวงเงิน 55,705,700 บาท นั้น ให้ใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 โดยปรับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ไปดำเนินการก่อน หากไม่เพียงพอจึงขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ ใช้จ่ายจาก งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเมื่อ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มีผลใช้บังคับแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณค่าปรับปรุงซ่อมแซมอาคารดังกล่าวที่จะแล้วเสร็จในเดือนเมษายน 2554

ซึ่งเป็นไปตามความเห็นของสำนักงบประมาณ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงศึกษาธิการรายงานว่

1. ตามที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ได้ประสบเหตุอัคคีภัยอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ 6 มิถุนายน 2553 เวลาประมาณ 02.55 น. ทำให้ศูนย์วิทยบริการ (ห้องสมุดและห้องสืบค้นข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์) ห้องฉายภาพยนตร์เสมือนจริงดาราศาสตร์สามมิติ ห้องประชุม และห้องเรียนบางส่วนของอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 ได้รับความเสียหายไม่สามารถใช้งานได้ และได้ปิดทำการเรียนการสอนเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ซึ่งต่อมาได้รับการจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 9,307,795 บาท เพื่อใช้ในการซ่อมแซมและจัดหาสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นเร่งด่วนให้สามารถเปิดเรียนได้ตามปกติภายในวันที่ 14 มิถุนายน 2553
2. กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่าการจัดสรรงบประมาณเบื้องต้นเป็นเพียงการเยียวยาเพื่อให้มี การจัดการเรียนการสอนได้ในเบื้องต้นเท่านั้น แต่การใช้ประโยชน์ในอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ตามปกติ จึงได้เร่งรัดการออกแบบเพื่อปรับปรุงซ่อมแซม

อาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 ให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ และได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นเงิน 130,842,294.35 บาท ซึ่งเป็นวงเงินจำนวนมาก โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ไม่สามารถปรับปรุงแผนงานเพื่อมาใช้ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมได้ จึงมีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นจากคณะรัฐมนตรี เป็นเงิน 130,842,294.35 บาท เพื่อใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารมหิดลวิทยานุสรณ์ 2 ให้สามารถใช้งานในการเรียนการสอนได้ตามปกติในปีการศึกษา 2554 เทอมแรกได้ต่อไป

8. เรื่อง การใช้กระบวนการอนุญาตตลาดการในสัญญาการให้สินเชื่อโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อน Hongsa Mine-Mouth Power Project กับ Hongsa Power Co.,Ltd

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้มีการกำหนดในสัญญาสินเชื่อ สัญญาค้ำประกัน และสัญญาทางการเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อระยะยาว Syndicated Loan เพื่อใช้ในการลงทุนดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าหงสาลิคไนต์ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ระหว่างธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (บมจ. ธนาคารกรุงไทย) และธนาคารออมสินกับ Hongsa Power Company Limited (HPC) ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนใน สปป.ลาว โดยมอบข้อพิพาทให้อนุญาตตลาดการระหว่างประเทศเป็นผู้ชี้ขาด ตามที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทยและธนาคารออมสินทั้ง 2 แห่งเสนอ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการคลังรายงานว่า

1. บมจ. ธนาคารกรุงไทยและธนาคารออมสินแจ้งว่าได้ร่วมกับกลุ่มธนาคารแห่งอื่น ประกอบด้วย ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) อนุมัติสินเชื่อระยะยาว Syndicated Loan ให้แก่ HPC ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนใน สปป.ลาว เพื่อใช้ในการลงทุนดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าหงสาลิคไนต์ใน สปป.ลาว วงเงินรวมใน Tranche A จำนวน 63,000 ล้านบาท และใน Tranche B จำนวน 930 ดอลลาร์สหรัฐ โดย บมจ. ธนาคารกรุงไทยและธนาคารออมสินได้รับการจัดสรร วงเงินในการให้สินเชื่อครั้งนี้แต่ละ 10,500 ล้านบาท

2. บริษัทที่ปรึกษากฎหมายแซนด์เลอร์และทองเอก จำกัด ซึ่งเป็นที่ปรึกษากฎหมายของกลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อได้เสนอให้พิจารณากำหนดวิธีระงับข้อพิพาทโดยการใช้อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศไว้ในสัญญาสินเชื่อ สัญญาค้ำประกัน และสัญญาทางการเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อครั้งนี้ โดยเสนอให้มีการกำหนดในสัญญาว่าข้อพิพาทใด ๆ จะต้องนำเสนอต่อและได้รับการชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อบังคับ อนุญาโตตุลาการของเอสไอเอเอซี (SIAC Arbitration Rules) และกำหนดสถานที่ที่จะมีการอนุญาโตตุลาการ ณ ประเทศสิงคโปร์ โดยใช้ภาษาอังกฤษในการพิจารณาในขั้นตอนต่าง ๆ
3. การให้สินเชื่อในครั้งนี้เป็นการทำสัญญาในลักษณะ Syndicated Loan ซึ่งกลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อ ทุกรายจะต้องยอมรับเงื่อนไขในสัญญาตามมติเสียงข้างมากของกลุ่ม และจากการประชุมหารือระหว่างกลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อปรากฏว่า กลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อรายอื่นได้ยอมรับการใช้ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในการระงับข้อพิพาทตามคำแนะนำของที่ปรึกษากฎหมาย
4. สปป.ลาว ไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือและการใช้บังคับคำชี้ขาดคำพิพากษาศาลต่างประเทศในทางแพ่งและพาณิชย์ (อนุสัญญากรุงเฮก 1971) ซึ่งในกรณีที่เกิดกรณีพิพาทตามสัญญาสินเชื่อ สัญญาค้ำประกัน และสัญญาทางการเงินฉบับอื่น ๆ และจะต้องนำข้อพิพาทขึ้นสู่การพิจารณาในศาลต่างประเทศเมื่อกลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อชนะคดีแล้ว จะนำคำพิพากษาของศาลต่างประเทศดังกล่าวเพื่อขอให้ศาลใน สปป.ลาว บังคับตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องมีการฟ้องร้องเป็นคดีใหม่ในศาลใน สปป.ลาว และจะต้องมีการนำสืบพยานหลักฐานกันใหม่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในการฟ้องคดีในศาลใน สปป.ลาว นั้น ที่ปรึกษากฎหมายใน สปป.ลาว ได้ระบุถึงเหตุผลหลายประการที่กลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อควรหลีกเลี่ยงการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นตามสัญญาสินเชื่อ สัญญาค้ำประกัน และสัญญาทางการเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อในครั้งนี้ โดยการฟ้องร้องคดีในศาล สปป.ลาว โดยตรง อาทิเช่น ในความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายใน สปป.ลาว กล่าวอ้างว่าผู้พิพากษาอาจไม่มีความเชี่ยวชาญในการพิจารณาคดีทางแพ่ง ที่มีความซับซ้อนและอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายต่างประเทศซึ่งเป็นกฎหมายที่คู่สัญญาดตกลงให้ใช้บังคับในสัญญาดังกล่าว
5. สปป.ลาว เป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือและการใช้บังคับคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ (อนุสัญญานิวยอร์ค 1958) โดยคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในต่างประเทศสามารถบังคับใช้ได้ ใน สปป.ลาว โดยผ่านการยื่นคำร้องขอต่อศาลใน สปป.ลาว เพื่อให้บังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าว ซึ่งศาลใน สปป.ลาว จะต้องบังคับตาม คำชี้ขาดดังกล่าว เว้นแต่ว่าคำชี้ขาดดังกล่าวจะขัดกับกฎหมายใน สปป.ลาว นอกจากนี้ บริษัทที่ปรึกษากฎหมายของกลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อแจ้งว่าต้องมีตัวอย่างของ

Electricite du Laos และรัฐบาล สปป.ลาว ซึ่งได้เข้าทำสัญญาหลายฉบับ ที่มี ข้อกำหนดให้ใช้อินญาโตตุลาการต่างประเทศในการระงับข้อพิพาท และโดยส่วนใหญ่จะตกลงกันให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยสำนักงาน อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งสิงคโปร์ภายใต้กฎคณะกรรมการ สหประชาชาติว่าด้วย กฎเกณฑ์การค้ำระหว่างประเทศ (UNCITRAL Rules) หรือกฎอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศของสถาบัน อนุญาโตตุลาการแห่ง สิงคโปร์ (SIAC Rules)

6. กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดให้มีการมอบข้อพิพาท ให้อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศเป็นผู้ชี้ขาดในสัญญาสินเชื่อ สัญญา ค้ำประกัน และสัญญาทางการเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การให้สินเชื่อในครั้ง นี้ เป็นการให้คู่กับนิติบุคคลต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้การระงับข้อพิพาท เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และข้อพิพาทจะได้รับการพิจารณาหาข้อยุติโดยผู้ ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งกลุ่มธนาคารผู้ให้สินเชื่อรายอื่น ได้ยอมรับการใช้ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในการระงับข้อ พิพาทแล้ว หาก บมจ. ธนาคารกรุงไทยและธนาคารออมสินไม่ยอมรับการ ใช้ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในการระงับข้อพิพาท ดังกล่าว ธนาคารทั้ง 2 แห่งก็จะต้องถอนตัวจากการให้สินเชื่อดังกล่าว

9. เรื่อง สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในงาน "6 วัน 63 ล้าน ความคิด" ร่วมเดินหน้าปฏิรูป ประเทศไทย"

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในงาน "6 วัน 63 ล้าน ความคิด" ร่วมเดินหน้าปฏิรูปประเทศไทย ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เสนอ และมอบหมายให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) รับไปจัดตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อพิจารณากลับกรองข้อมูลผลการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชนในงาน "6 วัน 63 ล้านความคิด" ร่วมเดินหน้าปฏิรูปประเทศไทย ก่อน มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการต่อไป

เรื่องเดิม

1. รัฐบาลได้จัดทำโครงการร่วมเดินหน้าปฏิรูปประเทศไทย โดยมีกระบวนการในการ รวบรวมความคิดเห็นของประชาชนในหลายรูปแบบ ทั้งการรับฟังความคิดเห็นจากภาค ส่วนต่างๆ ในรูปแบบของการสัมมนาระดมความคิดเห็น ซึ่งมีการรับฟังความคิดเห็นจาก 4 ภาคส่วน คือ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มนักธุรกิจเอกชน กลุ่มอาจารย์ นักวิชาการในมหาวิทยาลัย และกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชน รวมทั้งการเปิดเวที รับฟังความเห็นภาคประชาชนเพื่อการปฏิรูปประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีการสำรวจความ เต็มพร้อมและความต้องการของประชาชน ที่เรียกว่า National Survey โดย สำนักงาน สถิติแห่งชาติ เป็นต้น และมีขั้นตอนสำคัญ คือ การประมวลข้อมูลปัญหาและ

ข้อเสนอแนะทั้งหมดจากทุกภาคส่วนและจากทุกเวทีดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ ภายในสิ้นเดือนกันยายน จะรวบรวมข้อมูลดิบทั้งหมดเพื่อนำเป็นข้อมูลขั้นต้นต่อการจัดหมวดหมู่ของปัญหา ข้อเสนอแนะ เพื่อนำเสนอต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง กำหนดเป็นนโยบายของประเทศ และจัดทำเป็นพิมพ์เขียว (Blueprint) ปฏิรูปประเทศมอบเป็นของขวัญแก่ประชาชนในวันที่ 1 มกราคม 2554 อันจะนำไปสู่แนวทางการปฏิรูปประเทศไทยต่อไป สำหรับวิธีการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น โดยการบอกถึงปัญหาของประเทศและเสนอแนะการพัฒนาประเทศ จะใช้ช่องทางหลัก 3 ช่องทาง ในการเสนอความคิดเห็น คือ

- (1)ทางโทรศัพท์ หมายเลข 02 304 9999
- (2)ทางจดหมาย ตู้ ปณ.9999 ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
- (3)ทางอินเทอร์เน็ต ที่เว็บไซต์ของนายกรัฐมนตรี <http://www.pm.go.th/forward>

2. สำหรับการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นผ่านทางโทรศัพท์ รัฐบาลได้จัดงาน "6 วัน 63 ล้านความคิด" ร่วมเดินหน้าปฏิรูปประเทศไทย ในระหว่างวันที่ 1 - 6 กรกฎาคม 2553 เวลา 08.00 - 20.00 น. ณ ดิ깅สันติไมตรีหลังในทำเนียบรัฐบาล โดยในงานจะมีอาสาสมัครจากทุกภาคส่วนร่วมกันรับโทรศัพท์

ข้อเท็จจริง

ในการจัดงานดังกล่าว ปรากฏว่ามีประชาชนโทรศัพท์เข้ามาแสดงความคิดเห็นและแจ้งปัญหาความเดือดร้อน รวมทั้งสิ้น 61,681 ราย สรุปประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 17,502 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.38
2. ด้านการเมืองและกระบวนการยุติธรรม จำนวน 16,939 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.46
3. ด้านสวัสดิการสังคม จำนวน 9,407 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.25
4. ด้านการศึกษา จำนวน 5,320 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.63
5. ด้านสาธารณสุขโรค จำนวน 4,308 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.98
6. ด้านสิ่งแวดล้อมและการบริหารทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 2,081 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.37
7. ด้านสื่อและการสื่อสารมวลชน จำนวน 927 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.50

10. เรื่อง ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว พ.ศ. 2553 ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ

ข้อเท็จจริง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว พ.ศ. 2553 โดยส่งแบบสอบถามถึงผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว จำนวนทั้งสิ้น 638 ราย ระหว่างเดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2553 ได้รับแบบกลับคืนมา 245 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 38.4 และนำเสนอผลการสำรวจในภาพรวมระดับประเทศในรูปของร้อยละ ซึ่งการสำรวจครั้งนี้ได้สะท้อนข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวฯ ต่อภาครัฐและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำผลการสำรวจไปใช้เป็นแนวทางในการติดตามนโยบาย ประเมินผล และปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำผลการสำรวจ เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. ประเภทของธุรกิจการท่องเที่ยว

สถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมิน มาตรฐานฯ ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจโรงแรม/รีสอร์ท/โฮมสเตย์ ร้อยละ 53.9 รองลงมาเป็น ธุรกิจนำเที่ยว/มัคคเทศก์ ร้อยละ 24.1 ธุรกิจภัตตาคาร/ร้านอาหาร ร้อยละ 15.1 และธุรกิจท่องเที่ยวอื่นๆ (เช่น เดินป่า ล่องแก่ง ดูนก) ร้อยละ 6.9

2. ลักษณะของกิจการ

สถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ส่วนใหญ่มีลักษณะของกิจการเป็นบริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน) ร้อยละ 55.9 รองลงมาเป็น กิจการท่องเที่ยวส่วนบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่เป็นนิติบุคคล ร้อยละ 18.0 และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ 11.4 ขณะที่กิจการท่องเที่ยวอื่น ๆ (เช่น วิสาหกิจชุมชน กลุ่มชุมชน) มีร้อยละ 14.7

3. สถานการณ์การท่องเที่ยวปี 2553 เทียบกับปี 2552 ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ร้อยละ 41.2 เห็นว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวในภาพรวมปี 2553 ดีขึ้น (เมื่อเทียบกับสถานการณ์การท่องเที่ยว ปี 2552 ในช่วงเวลาเดียวกัน) เหมือนเดิม ร้อยละ 26.1 และแย่ลง ร้อยละ 32.7 (เนื่องจากเดือน มี.ค. - เม.ย. 53 มีผู้ประกอบการส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 84.1 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ท่องเที่ยวฯ โดยระบุว่า สถานการณ์ดีขึ้น ร้อยละ 45.2 เหมือนเดิม ร้อยละ 26.2 และแย่ลง ร้อยละ 28.6 ดังนั้น ผลที่ได้จึงสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ดี ก่อนที่จะมีเหตุการณ์รุนแรงในเดือน พ.ค. 53)

4. ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ และสาเหตุที่ทำให้ได้รับผลกระทบ

การได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ เช่น การเมือง การเงิน โรครระบาด ฯลฯ ของสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ พบว่า ร้อยละ 91.8 ได้รับผลกระทบ และร้อยละ 8.2 ไม่ได้รับผลกระทบ

สำหรับสาเหตุที่ทำให้สถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวฯ ได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า 5 อันดับแรก คือ มาจากความไม่สงบ / ความขัดแย้ง ภายในประเทศ ร้อยละ 80.8 รองลงมา ปัญหาด้านการเมือง ร้อยละ 68.6 ปัญหาเศรษฐกิจโลก ร้อยละ 53.5 ปัญหาโรครระบาด เช่น ไข้หวัด 2009 ร้อยละ 40.0 และราคาน้ำมันแพง ร้อยละ 35.5

5. ความต้องการให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ระบุเรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยว 5 อันดับแรก คือ ร้อยละ 83.7 ต้องการให้รัฐบาลสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รองลงมา ร้อยละ 79.2 ต้องการให้ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 62.4 ต้องการให้ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 55.9 ต้องการความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และร้อยละ 52.2 ต้องการให้รักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว

6. ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ระบุว่า พึงพอใจต่อมาตรการต่าง ๆ ของ ภาครัฐเกินกว่าร้อยละ 80 โดยมีมาตรการที่พึงพอใจกว่าร้อยละ 90 คือ มาตรการปรับแผนอบรม จัดประชุมสัมมนา โดยให้ ส่วนราชการจัดประชุมสัมมนาในประเทศให้มากขึ้น แทนการจัดประชุมสัมมนาในต่างประเทศ (ร้อยละ 91.0) และ มาตรการ ประกันภัยคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในกรณีเกิด ฉุกเฉิน (ร้อยละ 90.2)

7. การทราบโครงการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การเข้าร่วมโครงการฯ และความพึงพอใจ ต่อโครงการฯ

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ร้อยละ 53.5 ระบุว่า ไม่ทราบเกี่ยวกับ โครงการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินของภาครัฐ และมีร้อยละ 46.5 ที่ทราบ สำหรับผู้ประกอบการที่ทราบโครงการนี้ มีร้อยละ 77.2 ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ และร้อยละ 22.8 เข้าร่วมโครงการฯ โดยในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯ ร้อยละ 88.5 ระบุว่า พึงพอใจต่อโครงการฯ (โดยพอใจมาก ร้อยละ 23.1 ปานกลาง ร้อยละ 34.6 น้อย ร้อยละ 30.8) และไม่พอใจ ร้อยละ 11.5

8. การทราบ และการใช้เว็บท่องเที่ยว 2.0 แพลตฟอร์ม

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ร้อยละ 78.8 ไม่ทราบเกี่ยวกับเว็บท่องเที่ยว 2.0 แพลตฟอร์ม (เป็นเว็บที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถเข้ามาใช้งาน ต่อเชื่อมเข้ากับระบบ โดยไม่ต้องลงทุนระบบทั้งหมดเอง และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวได้เอง) และมีร้อยละ 21.2 ที่ทราบ

สำหรับผู้ประกอบการในกลุ่มที่ทราบเว็บท่องเที่ยว 2.0 แพลตฟอร์ม พบว่า ร้อยละ 61.5 ได้ใช้เว็บนี้ และร้อยละ 38.5 ไม่ได้ใช้ โดยในกลุ่มที่ใช้เว็บท่องเที่ยวฯ นี้ ร้อยละ 87.5 เห็นว่า เว็บท่องเที่ยว 2.0 แพลตฟอร์มสามารถช่วยเพิ่มศักยภาพทางธุรกิจท่องเที่ยวได้ (โดยระบุว่า ช่วยได้มาก ร้อยละ 3.1 ปานกลาง ร้อยละ 65.6 น้อย ร้อยละ 18.8) และไม่ได้ช่วย ร้อยละ 12.5

9. ความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลในการช่วยเหลือ/แก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ร้อยละ 40.4 ระบุว่า มีความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลในการช่วยเหลือ/แก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น ร้อยละ 20.0 ไม่เชื่อมั่น และร้อยละ 39.6 ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ

10. ข้อคิดเห็น/แนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานฯ ในทุกสถานประกอบการได้ให้ข้อคิดเห็น/แนวทางต่างๆ ที่คิดว่าจะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น ดังนี้ ร้อยละ 53.5 เห็นว่าควรเตรียมแผนเชิงรุก เพื่อรองรับวิกฤตด้านการท่องเที่ยว ร้อยละ 51.4 ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ร้อยละ 44.5 ภาครัฐควรให้ทุนสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และร้อยละ 42.0 ควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจการท่องเที่ยว

11. เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ครั้งที่ 6/2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ครั้งที่ 6/2553 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ได้มีการประชุมครั้งที่ 6/2553 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2553 เวลา 14.00-16.00 น. ณ ห้องประชุมเดช สนิทวงศ์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยได้พิจารณาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการและการเร่งรัดการ

ดำเนินงาน รวมทั้งกรอบแนวทางการติดตามประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ดังนี้

1. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการและการเร่งรัดการดำเนินงาน

- 1.1 จากการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ พบว่า ความพร้อมในการดำเนินโครงการเป็นอุปสรรคสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยพบว่า หลายหน่วยงานขาดความพร้อมในการดำเนินโครงการ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของเครื่องมือและอุปกรณ์ ปัญหาการเข้าถึงพื้นที่ ปัญหาการขาดแคลนผู้รับเหมาก่อสร้าง และการใช้ประโยชน์ของโครงการตามเป้าหมาย เป็นต้น ส่งผลให้การเบิกจ่ายเงินคู่ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 ประสบความล่าช้าในหลายสาขาการลงทุน ดังนั้น ในการนำเงินคงเหลือมาจัดสรรใหม่ให้แก่ส่วนราชการในระยะต่อไป นอกจากคณะกรรมการกลั่นกรองและบริหารโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทย เข้มแข็ง 2555 จะพิจารณาจัดสรรให้แก่โครงการที่คณะรัฐมนตรีได้เคยอนุมัติไว้แต่ยังไม่ได้รับจัดสรรเงินแล้ว ควรพิจารณาโครงการที่มีความพร้อมในการดำเนินการอย่างแท้จริงด้วย เพื่อให้สามารถดำเนินโครงการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินโครงการ และควรกำหนดกลไกในการป้องกันการเกิดปัญหาดังกล่าวในอนาคตด้วย
- 1.2 เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น หน่วยงานเจ้าของโครงการควรเร่ง ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง และเบิกจ่ายให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมทั้งควรกำหนดวันสิ้นสุดระยะเวลาของการลงนามในสัญญาด้วย เพื่อให้สามารถเร่งรัดการดำเนินงานและการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 เรื่อง มาตรการเร่งรัดการดำเนินงานสำหรับหน่วยงานที่ได้รับอนุมัติเงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 นอกจากนี้ หน่วยงานเจ้าของโครงการควรจัดทำขอบเขตงาน (TOR) ไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อให้สามารถดำเนินการ จัดซื้อจัดจ้างได้ทันทีเมื่อได้รับการอนุมัติจัดสรรเงินจากสำนักงบประมาณ
- 1.3 ควรมีการจัดตั้งคณะทำงานลงสำรวจพื้นที่ภาคสนาม โดยสุ่มตัวอย่าง ในจำนวนที่เหมาะสม เพื่อติดตามผลการดำเนินโครงการและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งจัดทำรายงานปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการ ตลอดจนข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์โครงการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. กรอบแนวทางการติดตามประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) ได้เสนอความคืบหน้าการจัดทำกรอบการติดตามประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นสรุปได้ ดังนี้

- 2.1 ตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ทั้งในระดับโครงการและระดับสาขาการลงนามมีจำนวนค่อนข้างมากซึ่งอาจก่อให้เกิดความสับสนได้ จึงควรกำหนดตัวชี้วัดที่มีจำนวน ไม่มากจนเกินไป โดยอาจกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินงาน เช่น ตัวชี้วัดด้านรายได้ ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิต และตัวชี้วัดด้านการจ้างงาน เป็นต้น เพื่อให้ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์สามารถเชื่อมโยงกันและเปรียบเทียบกันได้ระหว่างโครงการ เช่น ตัวชี้วัดด้านการจ้างงานจะสามารถนำมาคำนวณสัดส่วนผลประโยชน์ในด้านการจ้างงานต่อวงเงินลงทุนโครงการเพื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์ของแต่ละโครงการได้ เป็นต้น
- ทั้งนี้ ในการกำหนดตัวชี้วัดของโครงการ ควรศึกษาข้อมูลโครงการโดยละเอียดเพื่อให้สามารถกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสมและสามารถให้หน่วยงานเจ้าของโครงการนำไปใช้งานได้จริง
- 2.2 เนื่องจากการติดตามประเมินผลของ สบน. มีระยะเวลาในการดำเนินการประมาณ 1 ปี ดังนั้น ในระหว่างนี้ สศช. และสำนักงบประมาณ จะร่วมกันติดตามผลการดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 โดยรวบรวมผลการดำเนินโครงการ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเพื่อจัดทำรายงานสรุปผลการติดตามโครงการเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณาเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ซึ่งจะครอบคลุมใน 3 ประเด็น ได้แก่ (1) ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการ เช่น ความพร้อมของหน่วยงานดำเนินโครงการ เป็นต้น และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ (2) ผลกระทบของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ต่อเศรษฐกิจของประเทศ และ (3) ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้การใช้จ่ายเงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 เกิดผลประโยชน์คุ้มค่าและผลสัมฤทธิ์สูงสุด

3. สรุปมติคณะกรรมการฯ

- 3.1 มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการจัดทำรายงานสรุปผลการติดตามการดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 เสนอคณะกรรมการฯ พิจารณา เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยครอบคลุมใน 3 ประเด็น ได้แก่ (1) ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการ เช่น ความพร้อมของหน่วยงานดำเนินโครงการ เป็นต้น และข้อเสนอแนะ ในการแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ (2) ผลกระทบของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ต่อเศรษฐกิจของประเทศ และ (3) ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้การใช้จ่ายเงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 เกิดผลประโยชน์คุ้มค่าและผลสัมฤทธิ์สูงสุด

- 3.2 มอบหมายให้ สบन. นำข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ในเรื่อง การกำหนดตัวชี้วัดการดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ไปพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการดำเนินการทั้งในระดับโครงการและระดับสาขาการลงทุนต่อไป

12. เรื่อง สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำแนกรายสัญชาติและรายได้ ย้อนหลัง 10 ปี (ปี 2543-2552) และ 6 เดือนของปี 2553 (มกราคม-มิถุนายน)

คณะรัฐมนตรีรับทราบการจัดทำข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำแนกรายสัญชาติและรายได้ ย้อนหลัง 10 ปี (ปี 2543 - 2552) และ 6 เดือนของปี 2553 (มกราคม - มิถุนายน) ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

สรุปจำนวนและรายได้นักท่องเที่ยวปี 2542-2552

- **นักท่องเที่ยวขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.45 และมีจำนวนสูงที่สุด 14.58 ล้านคน** จากสถิตินักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย ระหว่างปี 2542-2552 พบว่านักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 8.58 ล้านคน ในปี 2542 เป็น 14.12 ล้านคน ในปี 2552 หรือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีเท่ากับร้อยละ 6.45 โดยปี 2551 นักท่องเที่ยวมีจำนวนสูงที่สุดเท่ากับ 14.58 ล้านคน และในปี 2549 นักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวสูงสุดเท่ากับร้อยละ 20.01 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวไทยภายหลังเกิดธรณีพิบัติภัยในหลายปี 2547 และการเปิดให้บริการของสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิในปี 2549 สำหรับปีที่นักท่องเที่ยวลดลงมากที่สุด คือ ปี 2546 เนื่องจากความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิรัก และการแพร่ระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS) ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานการณ์การท่องเที่ยวโดยรวม และมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาประเทศไทยลดลงถึงร้อยละ 7.36
- **รายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 10.17 และมีรายได้สูงสุด 5.75 แสนล้านบาท** จากสถิติรายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างปี 2542-2552 พบว่า ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่าง

ต่อเนื่องจาก 2.53 แสนล้านบาท ในปี 2542 เป็น 5.10 แสนล้านบาท ในปี 2552 หรือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 10.17 โดยปี 2551 มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุดเท่ากับ 5.75 แสนล้านบาท และในปี 2549 รายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวสูงสุด เท่ากับร้อยละ 31.29 จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว

- **สถานการณ์การเมืองภายในประเทศและภาวะเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว** ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 6.45 แต่ในช่วงที่ผ่านมานับตั้งแต่ปี 2551 ผลกระทบจากสถานการณ์การเมืองภายในประเทศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ตลอดจนวิกฤติเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกาและยุโรปส่งผลกระทบต่อ การขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทย โดยนักท่องเที่ยวขยายตัวเพียงร้อยละ 0.83 ในปี 2551 และลดลงถึงร้อยละ 3.20 ในปี 2552 จากการปิดสนามบินสุวรรณภูมิและดอนเมืองในปลายปี 2551 และเหตุการณ์รุนแรงในเดือนเมษายน 2552 ซึ่งรุนแรงกว่าการเกิดธรณีพิบัติภัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวในปี 2548 ลดลงเพียงร้อยละ 1.15

สรุปสถานการณ์จำนวนและรายได้จากนักท่องเที่ยวปี 2553

- **นักท่องเที่ยวโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.70 และเกือบครึ่งหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชีย ตะวันออก** ในระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน 2553 มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางมาประเทศไทยจำนวน 7,515,025 คน โดยเป็นนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกมากที่สุด 3,670,667 คน คิดเป็นร้อยละ 48.84 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาได้แก่ นักท่องเที่ยวยุโรป เอเชียใต้ อเมริกา โอเชียเนีย ตะวันออกกลาง และแอฟริกา ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่า นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.70 จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวทุกภูมิภาค สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจของนักท่องเที่ยวที่ฟื้นคืนจากปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวเอเชียตะวันออกและยุโรปที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมกันคิดเป็นร้อยละ 79.18 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดและนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นค่อนข้างสูง (ร้อยละ 12.93 และ 15.86 ตามลำดับ) ทั้งนี้จากจำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าวคาดว่าจะก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 272,553.78 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.80 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา
- **ความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์ภายในประเทศฟื้นคืนในเวลาอันสั้น** แม้ว่าในช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2553 สถานการณ์การเมืองภายในประเทศจะมีความรุนแรงและมีการเสนอข่าวสารไปทั่วโลก โดยเฉพาะการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง และการมีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก ตลอดจนการวางเพลิงอาคารหลายแห่งที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจนได้รับความเสียหายรุนแรง ซึ่งมีผลทำ

ให้นักท่องเที่ยวเดือนพฤษภาคม 2553 ลดลง ร้อยละ 12.93 แต่ในเดือน มิถุนายน 2553 ลดลงเพียงร้อยละ 1.14 ซึ่งสะท้อนถึง ความเชื่อมั่นของ นักท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวเพียง 1 เดือนหลังจากเหตุการณ์สิ้นสุด ซึ่งส่วนหนึ่ง เป็นผลจากการปรับตัวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางตรงสู่แหล่งท่องเที่ยว มากขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรงในกรุงเทพฯ โดยสัดส่วนนักท่องเที่ยวที่ เดินทางผ่านด่านสุวรรณภูมิในช่วงมกราคม - มิถุนายน ลดลงจากร้อยละ 67.09 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 64.68 ในปี 2553

- **จำนวนนักท่องเที่ยวปี 2553 คาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 15.34 ล้านคน** จากอัตราการขยายตัวในระดับสูงของนักท่องเที่ยวในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ต่อเนื่องจากช่วงปลายปี 2552 สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของ แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่อยู่ใน ระดับสูง นอกจากนี้ สำหรับผลกระทบจากเหตุการณ์รุนแรงภายในประเทศ ในช่วงเมษายน - พฤษภาคม 2553 พบว่า มีหลายปัจจัยที่สะท้อนให้เห็น ถึงความมั่นใจของนักท่องเที่ยวที่ เพิ่มขึ้น เช่น จำนวนนักท่องเที่ยว เดือน มิถุนายน 2553 ที่ลดลงจากปีที่ผ่านมาเพียงร้อยละ 1.14 และจำนวนผู้เดินทางผ่านด่านสนามบินสุวรรณภูมิเฉลี่ยต่อวันในเดือนกรกฎาคม 2553 ซึ่งมี จำนวน 34,502 คน / วัน ที่สูงกว่าช่วงเวลาเดียวกันของปี 2552 ที่เท่ากับ 34,410 คน/วัน เป็นต้น นอกจากนี้ ผลจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นการ ท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้จำนวนนักท่องเที่ยว ในช่วงครึ่งหลังของปี 2553 ขยายตัวต่อเนื่อง ทั้งนี้หากไม่มีผลกระทบจาก ปัจจัยลบอื่น ๆ เช่น สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ ภัยธรรมชาติ ร้ายแรง และวิกฤติเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรป เป็นต้น คาดว่าจำนวน ตลอดปี 2553 จะมีจำนวนประมาณ 15.50 ล้านคน

สังคม

13. เรื่อง รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2552

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบรายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2552 ตามที่ สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ ดังนี้

1. **ภาพรวมของระบบราชการ** ที่สะท้อนขีดความสามารถเชิงกายภาพและสัมฤทธิ์ ผลของระบบราชการมีดังนี้

- 1.1 หน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร 4 ประเภท ได้แก่ **ประเภทที่ 1** ส่วนราชการ มีหน่วยงานในส่วนกลางรวม 175 หน่วยงาน ส่วนภูมิภาค 953 หน่วยงาน และส่วนท้องถิ่น 7,858 หน่วยงาน **ประเภทที่ 2** รัฐวิสาหกิจ 58 แห่ง **ประเภทที่ 3** องค์การมหาชน 57 องค์การ **ประเภทที่ 4** หน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ (หน่วยงานธุรการขององค์กรของรัฐ) 8 แห่ง
- 1.2 กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือนจำนวน 2,037,955 คน ประกอบด้วย ข้าราชการ 1,271,620 คน ลูกจ้างประจำ 237,786 คน ลูกจ้างชั่วคราว 281,831 คน พนักงานจ้าง 145,726 คน และพนักงานราชการ 100,992 คน
- 1.3 สมรรถนะในการแข่งขันของระบบราชการไทยเชิงเปรียบเทียบในปี พ.ศ. 2552 ในส่วนความเป็นประเทศที่เอื้อต่อการลงทุนประกอบธุรกิจ ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 13 จาก 181 ในส่วนดัชนีชี้สภาวะธรรมาภิบาลของไทยตามเกณฑ์ธนาคารโลกพบว่าค่าดัชนีชี้วัดสภาวะธรรมาภิบาลโดยรวมของประเทศไทยยังอยู่ในกลุ่ม Percentile Rank เดิม กล่าวคือ ยังเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่ม Percentile Rank ที่ 50 - 75 เช่นเดียวกับปีก่อน อันดับความสามารถในการแข่งขันในประเทศไทยพบว่า ปัจจัยหลักกลุ่มประสิทธิภาพภาครัฐมีอันดับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยหลักกลุ่มประสิทธิภาพภาครัฐกิจตรงตัวในอันดับเดิม ส่วนปัจจัยหลักกลุ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจและกลุ่มโครงสร้างพื้นฐานแม้อันดับจะมีแนวโน้มลดลง แต่ยังรักษาอันดับในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2550 และความพร้อมในการเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยใน ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 184 ประเทศ ซึ่งประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 76

2. ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการไทย

- 2.1 ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการจากการประเมินผลการปฏิบัติราชการตาม คำรับรองฯ ประจำปี พ.ศ. 2552 ปรากฏว่าส่วนราชการมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด โดยส่วนราชการจำนวนหนึ่งมีคะแนนผลการปฏิบัติราชการเฉลี่ยสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้มาก ในส่วนของจังหวัดยังมีคะแนนเฉลี่ย สูงกว่าค่าเป้าหมายเล็กน้อย
- 2.2 การผลักดันการพัฒนาระบบราชการไทยให้เป็นองค์กรที่มีความพร้อม 4 ด้าน คือ ตอบสนองทัน ต่อการเปลี่ยนแปลง เก่ง ดี และมีส่วนร่วมตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - 2555) ดังนี้
 - ตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชนโดยการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน ด้วยการส่งเสริมการมอบอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 การลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การพัฒนาศูนย์บริการ

ร่วม การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการให้บริการ รวมทั้งเผยแพร่
บริการของภาครัฐให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

- การปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวง
ความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม และส่งเสริมการขยายผลการ
บริหารราชการแบบมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นในทุกจังหวัด ตลอดจนเพิ่ม
ความเข้มแข็ง แก่เครือข่ายการพัฒนาระบบราชการให้มากขึ้น
 - การมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อม
และความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้
อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยการเสนอให้ส่วนราชการ
ทบทวนบทบาท ภารกิจของตนและเน้นการบริหารจัดการให้
สอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงโดยมีมาตรการชะลอ
การขยายหน่วยงานของภาครัฐควบคู่ไปด้วย และส่งเสริมการพัฒนา
บุคลากรภาครัฐให้มีความพร้อม สามารถเรียนรู้ ปรับตัว ด้วย
กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง หรือกรณีศึกษาในรูปแบบ
ต่าง ๆ ทั้งการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การประชุมชี้แจง
ประชุมสัมมนาทางวิชาการ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งยัง
ได้แสวงหารูปแบบของระบบเวอร์ชวลออฟฟิศ (Virtual office) เพื่อ
ช่วยให้ข้าราชการทำงานราชการที่บ้านเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิต
ให้แก่บุคลากรภาครัฐอีกเช่นกัน ในส่วนของ องค์กรมหาชนใดไม่
สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหรือหมด
ความจำเป็นก็ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อยุบเลิก และได้จัดให้มี
คู่มือการบริหารงานและกำกับดูแลของคณะกรรมการองค์การ
มหาชน เพื่อให้องค์การมหาชนบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
 - การสร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจ
และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมี
จิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคม
โดยรวม โดยได้จัดทำ หลักเกณฑ์สำหรับประเมินนโยบายและผล
การดำเนินการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี
(Organizational Governance) ในส่วนของการตรวจควบคุม
องค์การจากภายนอกนั้น ได้มีการปรับปรุงระบบการตรวจสอบและ
ประเมิน ผลภาคราชการ โดยคณะกรรมการตรวจสอบและ
ประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) เพื่อรายงานผลต่อนายกรัฐมนตรี
และคณะรัฐมนตรีทุกรอบ 6 เดือน และตั้งคณะกรรมการธรรมาภิบาล
จังหวัด (ก.ธ.จ.) ให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีบทบาทใน การตรวจสอบ
การทำงานของจังหวัด
- 2.3 การดำเนินงานขั้นต่อไปของ ก.พ.ร. จะเดินหน้าสร้างระบบราชการให้มีความพร้อมทั้ง 4 ด้าน คือ ตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง เก่ง ดี และมี

ส่วนร่วม ตามแผนยุทธศาสตร์ฯ โดยจะเพิ่มคุณภาพการบริการภาครัฐ จะพัฒนาระบบการตรวจสอบและประเมินภาคราชการ และจะเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ พร้อมทั้งเร่งเสริมสร้างคุณธรรมที่เอื้อต่อการรักษาจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐควบคู่ไปกับการบริหารจัดการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3. ผลการดำเนินงานของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปี พ.ศ. 2552 ได้ดำเนินการโดยมีแผนยุทธศาสตร์ กำลังคนและงบประมาณรายจ่ายของตนเองในฐานะหน่วยงานด้านธุรการที่รับผิดชอบกิจกรรม วิชาการและแผนงานภายใต้นโยบายของ ก.พ.ร. และเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของพนักงานของรัฐที่สนองต่อความต้องการประชาชนและการพัฒนาประเทศ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ลงนามความร่วมมือกับธนาคารโลก เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือของ ทั้งสององค์การในการเสริมสร้างสมรรถนะระบบราชการไทยให้เป็นกลไกที่เข้มแข็งในการพัฒนาประเทศและเป็นแบบอย่างที่ดีของประเทศในภูมิภาค

14. เรื่อง การรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 และสรุปผลการสำรวจความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบการรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 และสรุปผลการสำรวจความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2553 ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ดังนี้

1. สำรวจภาวะการทำงานของประชากร เป็นประจำทุกเดือน โดยในแต่ละเดือนมีจำนวนครัวเรือน ตัวอย่าง 26,520 ตัวอย่าง สำหรับเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีประเด็นสำคัญของผลการสำรวจ ดังนี้

1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
 - ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 38.05 ล้านคน ประกอบด้วยผู้มีงานทำ 37.02 ล้านคน ผู้ว่างงาน 5.86 แสนคน และผู้ที่รอฤดูกาล 4.44 แสนคน ทั้งนี้ ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวนลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันกับ ปี 2552 จำนวน 3.6 แสนคน (จาก 38.41 ล้านคน เป็น 38.05 ล้านคน)
2. ผู้มีงานทำ
 - ผู้มีงานทำ 37.02 ล้านคน ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 จำนวน 4.9 แสนคน (จาก 37.51 ล้านคน เป็น 37.02 ล้านคน) หรือ

ลดลงร้อยละ 1.3 ซึ่งมีผู้ทำงานเพิ่มขึ้นและลดลงในสาขาต่าง ๆ ได้ดังนี้

- (1) ผู้ทำงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ ผู้ทำงานในสาขาการขนส่ง ขยายปลีกฯ เพิ่มขึ้น 4.8 แสนคน (จาก 6.07 ล้านคน เป็น 6.55 ล้านคน) สาขาการก่อสร้าง เพิ่มขึ้น 2.9 แสนคน (จาก 2.61 ล้านคน เป็น 2.90 ล้านคน) สาขาการศึกษา เพิ่มขึ้น 2.4 แสนคน (จาก 1.00 ล้านคน เป็น 1.24 ล้านคน) สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ เพิ่มขึ้น 1.8 แสนคน (จาก 1.36 ล้านคน เป็น 1.54 ล้านคน) สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร เพิ่มขึ้น 1.0 หมื่นคน (จาก 2.68 ล้านคน เป็น 2.69 ล้านคน) ตามลำดับ
- (2) ผู้ทำงานลดลง ได้แก่ ผู้ทำงานในสาขาเกษตรกรรม ลดลง 1.49 ล้านคน (จาก 13.72 ล้านคน เป็น 12.23 ล้านคน) สาขาการผลิต 7.0 หมื่นคน (จาก 5.79 ล้านคน เป็น 5.72 ล้านคน) สาขาการบริหารชุมชนฯ 3.0 หมื่นคน (จาก 8.4 แสนคน เป็น 8.1 แสนคน) สาขาการเงินการธนาคาร 1.0 หมื่นคน (จาก 3.7 แสนคน เป็น 3.6 แสนคน) สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ 1.0 หมื่นคน (จาก 7.4 แสนคน เป็น 7.3 แสนคน) ตามลำดับ

3. ผู้ว่างงาน

- (1) ผู้ว่างงานทั่วประเทศมีจำนวน 5.86 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.5 ของกำลังแรงงานรวม (ลดลง 7.0 หมื่นคน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552) ประกอบด้วย ผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 2.01 แสนคน อีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 3.85 แสนคน โดยเป็นผู้ว่างงานที่มาจากภาคการผลิต 1.85 แสนคน ภาคการบริการและการค้า 1.41 แสนคน และภาคเกษตรกรรมการ 5.9 หมื่นคน
- (2) ผู้ว่างงานเป็นผู้มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1.69 แสนคน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1.34 แสนคน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 1.14 แสนคน ระดับประถมศึกษา 1.06 แสนคน และไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา 6.3 หมื่นคน ตามลำดับ
- (3) ผู้ว่างงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.54 แสนคน ภาคกลาง 1.47 แสนคน ภาคใต้ 1.28 แสนคน ภาคเหนือ 1.0 แสนคน และกรุงเทพมหานคร 5.7 หมื่นคน หากคิดเป็นอัตราการว่างงาน ภาคใต้เป็นภาคที่มีอัตราการว่างงานสูงสุด ร้อยละ 2.4 ส่วนภาคที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุดเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 1.3

2. สํารวจความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2553 โดยสอบถามประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ทุกจังหวัดทั่วประเทศ มีประชาชนถูกเลือกเป็นตัวอยางทั้งสิ้น จํานวน 100,920 คน โดยเก็บรวบรวมขอมูลระหว่างวันที่ 18-24 มิถุนายน 2553 เพื่อใหประชาชนมีช่องทางที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการ ความช่วยเหลือจากหนวยงานภาครัฐ ได้จัดทำสรุปผลการสํารวจเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีประเด็นสําคัญของผลการสํารวจ ดังนี้

- 2.1 การศึกษา ประชาชนมีความเดือดร้อนด้านคุณภาพระดับการศึกษา มากกว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา
 - (1) ปัญหาทางการศึกษา 3 อันดับแรก (เฉพาะปัญหาในระดับมาก และปานกลาง) เป็นปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพระบบการศึกษา ดังนี้ ต้องมีการเรียนพิเศษเพิ่มเติมเพื่อแข่งขัน (ร้อยละ 28.1) ไม่มีโอกาสใหลูกหลานเรียนสถาบันการศึกษาที่ดี (ร้อยละ 27.1) และหลักสูตรการศึกษาเน้นศีลธรรมและจริยธรรมน้อย (ร้อยละ 26.3) เป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหาที่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสบอันดับแรก คือ ขาดโอกาสใหลูกหลานเรียนสถาบันการศึกษาที่ดี (ร้อยละ 29.4) โดยเฉพาะในจังหวัดอุบลราชธานี (ร้อยละ 43.3)
 - (2) แมวว่าผู้ที่มีความเดือดร้อนด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา เช่น การขาดแคลนครู การเดินทางไปสถานศึกษา (ระยะทางไกล เดินทางลำบาก) เป็นต้น จะพบในสัดส่วนที่น้อยกว่าปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพระบบการศึกษา แต่ก็พบปัญหานี้ในกรุงเทพมหานคร ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าภาคอื่น
- 2.2 ความยากจนและสภาพความเป็นอยู่
 - (1) เมื่อใหประชาชนประเมินฐานะตนเอง พบว่า ปัญหาความยากจน เป็นปัญหา มากของ คนจนเมืองที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และคนชนบทที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ ผู้ประกอบอาชีพกรรมกร และขับรถรับจ้าง ประเมินฐานะตนเองว่าจนมากกว่าอาชีพอื่น ๆ (ร้อยละ 33.0 และ 28.9 ตามลำดับ)
 - (2) สัดส่วนคนจนจากการประเมินตนเอง (ร้อยละ 12.8) มีมากกว่า สัดส่วนคนจนโดยชี้เส้นทางความยากจน (ประมาณร้อยละ 9.0 ในปี 2551) โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง ในขณะที่ สัดส่วนคนจนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการประเมินตนเองมีค่าใกล้เคียงกับเมื่อชี้เส้นทางความยากจน
 - (3) ประชาชนเห็นว่าสาเหตุที่จน อันดับแรก คือ ไม่มีทุนประกอบอาชีพ (ร้อยละ 65.9) โดยประชาชนเกือบทุกภาคมีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 55.0) เห็นว่าเป็นเพราะขาดโอกาส อาจเนื่องจากการดำเนินชีวิตในกรุงเทพมหานครมีการแข่งขันสูงกว่าภาคอื่น

- (4) แม้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58.8) มีความเห็นว่าฐานะความเป็นอยู่ในปีหน้าจะเหมือนเดิมเมื่อเทียบกับปัจจุบัน แต่ผู้ที่คิดว่าดีขึ้นและเหมือนเดิมเมื่อเปรียบเทียบกับปีหน้ากับปัจจุบันก็มีมากกว่าผู้ที่คิดว่าดีขึ้นและเหมือนเดิมเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา ในขณะที่เดียวกัน ผู้ที่คิดว่าแย่ลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีหน้ากับปัจจุบันก็น้อยกว่าผู้ที่คิดว่าแย่ลงเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่า คนไทยเชื่อมั่นว่า ความเป็นอยู่จะดีขึ้นในปีหน้า
- 2.3 ภาวะเศรษฐกิจครัวเรือน
 - (1) ปัญหาด้านอาชีพและการทำงาน 3 อันดับแรก (เฉพาะปัญหาในระดับมากและปานกลาง) ได้แก่ ต้นทุนในการผลิตสูง (ร้อยละ 54.3) ขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพ (ร้อยละ 47.8) และการทำมาหากินฝืดเคือง (ร้อยละ 40.8) โดยประชาชนทุกภาคมีความคิดเห็นค่อนข้างสอดคล้องกัน ยกเว้น ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่เห็นว่าปัญหาด้านทุนในการผลิตสูงไม่อยู่ใน 3 อันดับแรก แต่มีปัญหาเรื่องไม่มีเส้นสาย
 - (2) ปัญหารายได้และหนี้สิน 3 อันดับแรก (เฉพาะปัญหาในระดับมากและปานกลาง) ได้แก่ รายได้/ผลผลิตการเกษตรไม่แน่นอน (ร้อยละ 54.9) รายได้ไม่พอกิน (ร้อยละ 50.3) และถูกกดราคาผลผลิตการเกษตร (ร้อยละ 42.6) โดยประชาชนทุกภาคมีความคิดเห็นค่อนข้างสอดคล้องกัน ยกเว้น ประชาชนในกรุงเทพมหานครและภาคกลางที่ปัญหาถูกกดราคาผลผลิตการเกษตรไม่อยู่ใน 3 อันดับแรก แต่เดือดร้อนเรื่องเงินที่หามาได้ส่วนใหญ่ต้องนำมาใช้หนี้
 - (3) ประชาชนเสนอให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ 3 อันดับแรก ดังนี้ ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 58.0) จัดมาตรการลดภาระค่าครองชีพ (ร้อยละ 36.9) และเพิ่มสวัสดิการในการครองชีพ (ร้อยละ 35.8)
- 2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการของรัฐ
 - (1) ประชาชนทราบเกือบทุกนโยบายในสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ 80 โดยเฉพาะโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ (ประมาณ ร้อยละ 98) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนให้ความสนใจคนด้อยโอกาสในสังคมมากขึ้น แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าโครงการโฉนดชุมชนมีคนทราบน้อยกว่าเรื่องอื่น (ร้อยละ 67.8)
 - โดยผู้ที่ทราบนโยบายนั้น ส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 เห็นว่านโยบายเหมาะสมแล้ว แต่มีข้อสังเกตว่าโครงการเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีผู้เห็นว่าไม่เหมาะสมมากกว่าเรื่องอื่น (ประมาณร้อยละ 16-17) และเสนอว่าควรเพิ่มเบี้ยยังชีพให้มากกว่าเดิม
 - (2) สิ่งที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลแก้ปัญหาด้านสังคม 3 อันดับแรก คือ ต้องการให้จัดสวัสดิการรักษายาบาลของทุกกลุ่มให้เท่า

เทียบกับ โดยเฉพาะประชาชนในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความเห็นในเรื่องนี้มากกว่าภาคอื่น

- 2.5 ความเพียงพอของสาธารณูปโภค
 - (1) ประชาชนมีความเห็นว่า เส้นทางรถไฟ ระบบขนส่งมวลชนและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีไม่เพียงพอมากกว่าสาธารณูปโภคด้านอื่น (ร้อยละ 75.3 73.4 และ 46.0 ตามลำดับ)
 - (2) ปัญหาเส้นทางรถไฟไม่เพียงพอพบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือมากกว่าภาคอื่น โดยประชาชนร้อยละ 88.9 และ 82.1 ตามลำดับ ระบุว่าไม่เพียงพอ นอกจากนี้พบว่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ของประชาชนใน 11 จาก 17 จังหวัดของภาคเหนือ (ยกเว้น เชียงใหม่ ลำปาง อุตรดิตถ์ นครสวรรค์ พิษณุโลก และพิจิตร) ระบุว่าเส้นทางรถไฟไม่เพียงพอ และไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ของประชาชนใน 12 จาก 19 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ยกเว้น นครราชสีมา สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ชัยภูมิ ขอนแก่น และอุตรธานี) ระบุว่าเส้นทางรถไฟไม่เพียงพอ
 - (3) ปัญหาระบบขนส่งมวลชนไม่เพียงพอพบในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าภาคอื่น โดยประชาชนร้อยละ 89.9 และ 82.2 ตามลำดับ ระบุว่าไม่เพียงพอ นอกจากนี้พบว่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ของประชาชนทุกจังหวัดของภาคเหนือ (ยกเว้น อุตรดิตถ์ แพร่ และน่าน) ระบุว่าระบบขนส่งมวลชนไม่เพียงพอ และไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ของประชาชนทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ยกเว้น นครราชสีมา อุบลราชธานี ยโสธร อำนาจเจริญ หนองบัวลำภู ขอนแก่น เลย หนองคาย และร้อยเอ็ด) ระบุว่าระบบขนส่งมวลชนไม่เพียงพอ
 - (4) ปัญหาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอเป็นปัญหาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าภาคอื่น (ร้อยละ 60.7) โดยเฉพาะประชาชนในจังหวัดสุรินทร์และชัยภูมิ ระบุว่าไม่เพียงพอถึง ร้อยละ 86.1 และ 74.0 ตามลำดับ
 - (5) ภาคใต้ประสบปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอมากกว่าภาคอื่น (ร้อยละ 27.7) รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ (ร้อยละ 20.7) และ 20.2 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ประชาชนในจังหวัดนราธิวาสเกือบครึ่ง (ร้อยละ 48.9) และในจังหวัดสุรินทร์ร้อยละ 35.2 ระบุว่าไม่เพียงพอ
 - (6) ปัญหารถสาธารณะที่เข้าชุมชน/หมู่บ้านไม่เพียงพอพบในภาคกลางและภาคเหนือมากกว่าภาคอื่น โดยประชาชนประมาณร้อยละ 31 ระบุว่าไม่เพียงพอ ส่วนประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสระแก้ว ประมาณร้อยละ 52 ระบุว่าไม่เพียงพอ นอกจากนี้ จังหวัดแม่ฮ่องสอนและอุทัยธานีประสบปัญหานี้มากกว่าจังหวัดอื่นในภาคเหนือ (ร้อยละ 49.7 ร้อยละ และ 46.8 ตามลำดับ)

- 2.6 ความเดือดร้อนด้านอื่น ๆ สรุปได้ดังนี้
 - (1) คนไทยให้ความสำคัญกับปัญหาสังคมมาก เนื่องจากระบุว่าสิ่งที่เป็นปัญหา 3 อันดับแรก (เฉพาะปัญหาในระดับมากและปานกลาง) คือ ความขัดแย้งทางการเมือง (ร้อยละ 50.2) การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่รัฐ (ร้อยละ 49.3) และความรุนแรงใน 3 จังหวัดภาคใต้ (ร้อยละ 46.8)
 - (2) ปัญหาที่ประชาชนในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบเป็นอันดับแรก คือ ความขัดแย้งทางการเมือง ขณะที่ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครรู้สึกเดือดร้อนเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่รัฐมากกว่าเรื่องอื่น สำหรับปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดภาคใต้เป็นเรื่องเดือดร้อนที่สุดของประชาชนในภาคใต้ โดยเป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาเรื่องสื่อ เช่น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือน การปิดกั้นสื่อ การขาดจริยธรรมของสื่อ ขาดการสนับสนุนสื่อที่มีคุณภาพ เป็นต้น พบผู้ที่ประสบปัญหานี้ในสัดส่วนที่น้อยกว่าเรื่องข้างต้น
 - (3) การประสบปัญหาจากการให้บริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การให้บริการโดยเลือกปฏิบัติ การเรียกรับสินบน การทุจริตคอร์รัปชัน และการข่มขู่คุกคาม พบว่า ประชาชนที่ประสบปัญหาดังกล่าวเป็นผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และภาคใต้สูงกว่าภาคอื่น
 - (4) ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้ารางคู่ และโครงข่าย 3G พบว่า ประชาชนจำนวนหนึ่งยังไม่ทราบเกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้ารางคู่ (ร้อยละ 43.7) และโครงข่าย 3G (ร้อยละ 56.5) โดยประชาชนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ระบุว่าไม่ทราบมากกว่าภาคอื่น รวมทั้งผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาลระบุว่าไม่ทราบมากกว่าใน เขตเทศบาล นอกจากนี้ พบว่าผู้ที่ทราบ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับโครงการดังกล่าว ดังนั้นรัฐบาลควรประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลและทำความเข้าใจแก่ประชาชนก่อนที่จะดำเนินการดังกล่าว

ต่างประเทศ

15. เรื่อง ขอความเห็นชอบในการอนุมัติร่างกฎบัตรสมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคมหาสมุทรอินเดีย

ฉบับแก้ไข

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบร่างกฎบัตรสมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Rim Association for Regional Co-operation : IOR-ARC) และอนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้แทนอนุมัติ (approve) ร่างเอกสารข้างต้น
2. หากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเอกสารดังกล่าวที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของไทย ให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการได้โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีก

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการต่างประเทศรายงานว่

1. IOR-ARC จะจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2538 ประกอบด้วยสมาชิกในภูมิภาคมหาสมุทรอินเดีย 18 ประเทศ ประกอบด้วย ออสเตรเลีย อินเดีย แอฟริกาใต้ เคนยา สิงคโปร์ โอมาน มอริเชียส อินโดนีเซีย มาดากัสการ์ มาเลเซีย โมซัมบิก ศรีลังกา แทนซาเนีย เยเมน บังกลาเทศ อิหร่าน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และไทย (เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อปี 2542) และมีประเทศคู่เจรจา ได้แก่ อียิปต์ ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร จีน ฝรั่งเศส และกาตาร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนและการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคมหาสมุทรอินเดีย ผ่านการดำเนินการในลักษณะไตรภาคี (ภาครัฐบาล เอกชน และวิชาการ)

2. เยเมนจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสภารัฐมนตรี (Council of Ministers) ภายใต้กรอบ IOR-ARC ครั้งที่ 10 การประชุมคณะกรรมการเจ้าหน้าที่อาวุโส (Committee of Senior Officials) ครั้งที่ 12 และการประชุม Sub-Committee of Senior Officials (SCSO) ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 31 กรกฎาคม - 5 สิงหาคม 2553 ณ กรุงซานา ทั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่จะพิจารณาคือ การพิจารณาอนุมัติร่างกฎบัตร IOR-ARC ฉบับแก้ไขเพื่อปฏิรูปให้ IOR-ARC มีการขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ซึ่งร่างกฎบัตรดังกล่าวมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

- 2.1 **หลักการพื้นฐาน** IOR-ARC จะส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เสริมสร้างและเพิ่มพูนความ เข้าใจและความร่วมมือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยยึดมั่นในหลักฉันทามติและตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเคารพในหลักการเรื่องความเท่าเทียมกันทางอธิปไตย บูรณภาพเหนือดินแดน ความเป็นอิสระทางการเมือง การไม่แทรกแซงกิจการภายใน การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และผลประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย ทั้งนี้ ความร่วมมือภายใต้ IOR-ARC จะไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกในกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการค้าอื่น ๆ

- 2.2 **วัตถุประสงค์** ส่งเสริมการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และการพัฒนาที่สมดุลของภูมิภาคและรัฐสมาชิก และเพื่อสร้างพื้นฐานความร่วมมือด้านเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคร่วมกัน โดยให้ความสนใจการส่งเสริมความร่วมมือในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกและการเปิดเสรีทางการค้า การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การท่องเที่ยว การเคลื่อนย้ายของบุคคลและผู้ให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งรวมถึงการลดความยากจน การส่งเสริมการขนส่งทางทะเลและเรื่องที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือด้านการค้า การวิจัยและบริหารด้านการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การศึกษาและการฝึก อบรม พลังงาน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สาธารณสุข การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การเกษตร และการจัดการ ภัยพิบัติ และรวมถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความร่วมมือและหารือระหว่างรัฐสมาชิกในเวทีระหว่างประเทศในประเด็นด้านเศรษฐกิจโลก และหากเป็นที่ต้องการกำหนดกลยุทธ์ร่วมและมีทำที่ร่วมกันในเวทีระหว่างประเทศในประเด็นที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน
- 2.3 **สมาชิกภาพ** รัฐอธิปไตยทุกรัฐในภูมิภาคมหาสมุทรอินเดียมีสิทธิในการเป็นสมาชิก ทั้งนี้ รัฐสมาชิกจะเป็นผู้ตัดสินใจในการรับสมาชิกเพิ่ม
- 2.4 **กลไกการทำงาน** ประกอบด้วย สภารัฐมนตรี คณะกรรมการเจ้าหน้าที่อาวุโส 3 ประเทศ ซึ่งเป็นประธานปัจจุบัน รองประธาน และอดีตประธาน คณะทำงานของหัวหน้าคณะผู้แทน สำนักเลขาธิการ และหน่วยงานประสานงานกลางของแต่ละประเทศ โดยประธานและรองประธานสภารัฐมนตรีมีวาระ 2 ปี ในขณะที่เลขาธิการสมาคมความร่วมมือจะได้รับการแต่งตั้งโดยสภารัฐมนตรี โดยคัดเลือกจากผู้สมัครที่ได้รับการเสนอชื่อ โดยรัฐสมาชิกมีวาระดำรงตำแหน่ง 3 ปี และสามารถต่อวาระได้ 1 ครั้ง
- 2.5 สิทธิและพันธกรณี รัฐสมาชิกพึงมีสิทธิและพันธกรณีที่เท่าเทียมกัน
- 2.6 การจัดการด้านงบประมาณและการเงิน การสนับสนุนจากรัฐสมาชิกให้เป็นไปตามรายละเอียด ต่าง ๆ ซึ่งจะได้มีการเสนอเพื่อให้สภารัฐมนตรีรับรอง โดยไม่มีการปิดกั้นการรับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากภายนอก หากเห็นสมควรและให้มีการจัดตั้งกองทุนพิเศษเพื่อเป็นกลไกสนับสนุนด้านงบประมาณในโครงการและแผนงานต่าง ๆ ที่ IOR-ARC ได้มีมติรับรอง
- 2.7 **การมีผลบังคับใช้และการอนุวัติ** กฎบัตร IOR-ARC ฉบับแก้ไขนี้ พร้อมด้วยเอกสารภาคผนวก ซึ่งเกี่ยวกับกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานระเบียบปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการ และระเบียบปฏิบัติด้านการเงินของ IOR-ARC จะมีผลบังคับนับตั้งแต่วันที่ที่มีการอนุมัติโดยสภารัฐมนตรี

3. การปรับปรุงแก้ไขร่างกฎบัตร IOR-ARC จะมีผลให้เกิดการปฏิรูป IOR-ARC ซึ่งจะช่วยในการผลักดันการดำเนินการความร่วมมือของประเทศสมาชิกในกรอบนี้ให้มีความคืบหน้า รวมทั้งมีการขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

4. ร่างกฎบัตรฉบับนี้จะได้รับการอนุมัติ (approve) โดยที่ประชุมสภารัฐมนตรี IOR-ARC โดยไม่ลงนาม น่าจะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม โดยที่ร่างกฎบัตร IOR-ARC ฉบับแก้ไข มีสาระเป็นการจัดตั้งองค์กร ซึ่งกำหนดหลักการและวัตถุประสงค์ของ IOR-ARC ที่เกี่ยวกับแนวทางการร่วมมือด้านเศรษฐกิจของรัฐสมาชิก สิทธิหน้าที่ของรัฐสมาชิก ซึ่งสามารถปฏิบัติได้โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา ดังนั้น จึงไม่น่าจะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

16. เรื่อง รายงานการปฏิบัติราชการในสาธารณรัฐประชาชนจีนของรองนายกรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานการปฏิบัติราชการในสาธารณรัฐประชาชนจีนของรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ในระหว่างวันที่ 16-23 กรกฎาคม 2553 ตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

ตามที่พรรคคอมมิวนิสต์จีน ได้มีคำเชิญ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และคณะไปเยือนประเทศจีน และ นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาสั่งการให้เจรจาข้าราชการกับทางฝ่ายรัฐบาลจีน ในช่วงระหว่าง วันที่ 16-23 กรกฎาคม 2553 นั้น

รองนายกรัฐมนตรีรายงานผลการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

1. ระหว่างวันที่ 16-17 กรกฎาคม 2553 ได้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะนำ นาย วีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นายประกอบ จิรจิตติ และนายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ เข้าร่วมประชุมสัมมนา ICAPP Conference on Poverty Alleviation ซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นเจ้าภาพจัดประชุมสัมมนาที่นครคุนหมิง มีพรรคการเมืองในเอเชียเข้าร่วมประชุมสัมมนา ครั้งนี้ 58 ประเทศ
2. ระหว่างวันที่ 18-21 กรกฎาคม 2553 นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และนายวีระชัย วีระเมธีกุล และ คณะได้เข้าพบผู้บริหารในคณะรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ นายหลี่ เค่อ เฉียง รองนายกรัฐมนตรีคนที่หนึ่ง นาย

หลิว จื่อจุน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงรถไฟ นายหวัง เจีย รุย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ พรรคคอมมิวนิสต์จีน ได้เจรจาหรือข้อราชการเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไทยได้บรรลุข้อตกลงสรุปได้ดังนี้

- 2.1 รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน จะร่วมมือกับรัฐบาลไทยในโครงการพัฒนากิจการรถไฟ ในระยะแรก จำนวน 2 โครงการ คือ โครงการก่อสร้างรถไฟที่มีขนาดความกว้างของรางที่เป็นมาตรฐานจากชายแดนไทย - ลาว ที่จังหวัดหนองคาย ไปสุดชายแดนไทยที่สัวไหงโกลก เพื่อให้ประชาชนในประเทศอาเซียนสามารถเดินทางไปมาหาสู่กันได้ โดยทางรถไฟในอนาคต จากสิงคโปร์ผ่านมาเลเซีย ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน และโครงการรถไฟความเร็วสูง เชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานคร และจังหวัดระยอง
 - ทั้งนี้ จะดำเนินการโดยการก่อสร้างบริษัทร่วมทุนไทย - จีน ขึ้นรับผิดชอบบริหารจัดการโครงการทั้งสองนี้ โดยฝ่ายไทยจะลงทุนด้วยสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเส้นทางการก่อสร้างรางรถไฟ และปัจจัยพื้นฐาน ที่จำเป็น ฝ่ายจีนลงทุนในค่าใช้จ่ายส่วนที่เหลือทั้งหมด
 - รายละเอียดของการดำเนินการให้คณะทำงานทั้งสองฝ่ายหารือกันให้เสร็จโดยเร็ว เพื่อให้นายกรัฐมนตรีสามารถลงนามใน MOU กับรัฐบาลจีนได้ในการเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรีในครั้งต่อไป
 - 2.2 รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน จะเร่งสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวชาวจีนมาเที่ยวประเทศไทยเพิ่มขึ้น
 - 2.3 รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน จะพิจารณาซื้อข้าวจากประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น
3. ระหว่างวันที่ 22-23 กรกฎาคม คณะได้เดินทางไปนครเชียงใหม่ เยี่ยมชมงาน EXPO และรับเสด็จฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งได้เสด็จทรงงานที่ศูนย์การประชุม Ever bright ที่มีการสัมมนาทางวิชาการ iCREATE ในหัวข้อเกี่ยวกับวิศวกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ เสด็จฯ ทรงเป็นสักขีพยานการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) ด้านวิทยาศาสตร์ ระหว่างสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และสถาบันฟิสิกส์ประยุกต์แห่งเชียงใหม่ สถาบันวิทยาศาสตร์แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

17. เรื่อง ขอความเห็นชอบการลงนามในความตกลงว่าด้วยการรับรองคุณวุฒิ การศึกษาระดับอุดมศึกษาระหว่างไทย-จีน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. เห็นชอบการลงนามในความตกลงว่าด้วยการรับรองคุณวุฒิการศึกษา ระดับอุดมศึกษาระหว่างกระทรวงศึกษาธิการของไทยและจีน (Agreement on Mutual Recognition of Academic Degrees in Higher Education between the Ministry of Education of the Kingdom of Thailand and the Ministry of Education of Government of the People's Republic of China)
2. อนุมัติให้กระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำในความตกลงดังกล่าว เท่าที่จำเป็น ซึ่งจะไม่ทำให้สาระถ้อยคำในความตกลงเปลี่ยนแปลงไป
3. อนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือผู้แทนเป็นผู้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการรับรองคุณวุฒิการศึกษา ระดับอุดมศึกษาระหว่าง ไทย-จีน

ทั้งนี้ ให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการออกหนังสือมอบอำนาจ (Full Power) ให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือผู้แทน และให้กระทรวงศึกษาธิการ ปรับปรุงด้านถ้อยคำและร่างความตกลงฯ ตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ ก่อนดำเนินการลงนามต่อไปด้วย

เรื่อง ที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

18. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 23 กรกฎาคม 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยแล้งและการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 23 กรกฎาคม 2553) ของกระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ติดตามสถานการณ์ภัยแล้งที่เกิดขึ้น และการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

1. สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง และการให้ความช่วยเหลือ

1.1 **พื้นที่ประสบภัย 27 จังหวัด** (ข้อมูล ณ วันที่ 20-23 กรกฎาคม 2553) ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ดาก น่าน ลำปาง ลำพูน พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู อุบลราชธานี ชัยนาท ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และจังหวัดลพบุรี รวม **161** อำเภอ **1,172** ตำบล **11,185** หมู่บ้าน แยกเป็น

ข้อมูลหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง ปี 2553
(ข้อมูล ณ วันที่ 20-23 กรกฎาคม 2553)

ที่	พื้นที่ประสบภัย					ราษฎรประสบภัย		
	ภาค	จังหวัดอำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	รายชื่อจังหวัด	คน	ครัวเรือน	
1	เหนือ	12	64	413	3,408	กำแพงเพชร เชียงใหม่ ตาก ลำปาง ลำพูน พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี	760,297	237,278
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	87	687	7,165	กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครราชสีมา มหาสารคาม บุรีรัมย์ มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู อุบลราชธานี	2,496,582	626,767
3	กลาง	4	10	72	612	ชัยนาท ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี ลพบุรี	203,176	59,826
รวมทั้งประเทศ		27	161	1,172	11,185		3,460,055	923,871

ตารางเปรียบเทียบข้อมูลหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งในรอบ 4 สัปดาห์ที่ผ่านมา

ที่	ภาค	จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด	29 มิ.ย.-5 ก.ค. 2553		6-12 ก.ค. 2553		13-19 ก.ค. 2553		20-23 ก.ค. 2553	
			หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด	หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด	หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด	หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด
1	เหนือ	16,590	3,780	- 403	3,595	- 185	3,475	- 120	3,408	-67
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	33,099	8,120	0	7,844	- 276	7,782	-62	7,165	- 617

3 กลาง	11,736	909	0	909	0	797	-	612	-
รวม	74,944	12,809	-	12,348	-	12,054	-	11,185	-
			403		461		294		869

เปรียบเทียบกับสถานการณ์ภัยแล้ง ระหว่างวันที่ 13-19 กรกฎาคม 2553 ซึ่งมีพื้นที่ ประสบภัยแล้ง รวม 27 จังหวัด 175 อำเภอ 1,264 ตำบล 12,054 หมู่บ้าน แต่เนื่องจากมีหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมประเทศไทยตอนบน ประกอบกับบริเวณความกดอากาศสูงกำลังปานกลางจากประเทศจีนแผ่เสริมลงมาปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้มีฝนตกทั่วไปเป็นบริเวณกว้าง ส่งผลให้จำนวนหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้ง และฝนทิ้งช่วงในพื้นที่ต่างๆ ลดลง จำนวน 869 หมู่บ้าน

หมายเหตุ สถานการณ์ภัยแล้งปี 2553 ช่วงระยะเวลาที่มีสถานการณ์ภัยแล้งสูงสุดอยู่ในหัวระหว่างวันที่ 12-19 เมษายน 2553 มีพื้นที่ประสบภัยแล้ง จำนวน 60 จังหวัด 463 อำเภอ 3,005 ตำบล 24,248 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 7,421,017 คน 1,982,861 ครัวเรือน

1.2 ความเสียหาย

พื้นที่การเกษตรเสียหาย รวม 1,183,834 ไร่ แยกเป็น พืชไร่ 916,784 ไร่ นาข้าว 89,313 ไร่ พืชสวนและอื่นๆ 177,737 ไร่ ในพื้นที่ 45 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน พะเยา แพร่ ลำปาง สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิจิตร พิษณุโลก นครสวรรค์ อุทัยธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา มุกดาหาร ยโสธร ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด เลยสกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างนาจเจริญ อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา จันทบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี กระบี่ นครศรีธรรมราช ระนอง พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี และจังหวัดตรัง

1.3 การให้ความช่วยเหลือของจังหวัด

- 1) ใช้รถบรรทุกน้ำ 500 คัน แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภคแล้ว จำนวน 208,855,150 ลิตร
- 2) ซ่อมสร้างทำนบ/ฝายชั่วคราวปิดกั้นลำน้ำ 715 แห่ง
- 3) ขุดลอกแหล่งน้ำ 686 แห่ง
- 4) งบประมาณดำเนินการใช้จ่ายไปแล้ว 618,810,743 บาท แยกเป็น
 - งบอุดหนุนราชการของจังหวัด (งบ 50 ล้านบาท) 381,522,439 บาท
 - งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 230,752,859 บาท (ข้อมูลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)
 - งบอื่น ๆ 6,535,445 บาท

1.4 การให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานอื่นๆ

- 1) กรมชลประทาน ได้จัดส่งเครื่องสูบน้ำ 143 เครื่อง ไปให้ความช่วยเหลือในพื้นที่ 29 จังหวัด โดยแยกเป็นรายภาค ดังนี้ ภาคเหนือ 6 เครื่อง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 เครื่อง ภาคกลาง 58 เครื่อง ภาคตะวันออก 14 เครื่อง และภาคใต้ 57 เครื่อง และรถบรรทุกน้ำ 33 คัน 3,628 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 21,768,000 ลิตร
- 2) ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 4,076 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 26,067,000 ลิตร
- 3) ศูนย์บรรเทาสาธารณภัย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 4,500 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 30,777,000 ลิตร
- 4) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 996 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 6,114,096 ลิตร
- 5) การประชาสัมพันธ์ ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย โดยไม่คิดมูลค่าเป็นจำนวน 534,866,000 ลิตร และคิดเป็นยอดเงินรวม จำนวน 8,557,869 บาท
- 6) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้จัดรถบรรทุกน้ำ 30 คัน เพื่อแจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 50,000,000 ลิตร
- 7) กรมทรัพยากรน้ำ ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 1,346,000 ลิตร
- 8) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล แจกน้ำจากจุดจ่ายน้ำถาวร 100 แห่ง ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 90,400,000 ลิตร
- 9) กรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 236,000 ลิตร
- 10) สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ขึ้นบินปฏิบัติการ รวม 125 วัน จำนวน 3,629 เที่ยว มีรายงานฝนตกในการปฏิบัติการ รวม 114 วัน จำนวน 664 สถานี มีรายงานฝนตก 63 จังหวัด
- 11) สิ่งของพระราชทานช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง
 - สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย ได้นำหน่วยน้ำดื่มไปบรรเทาทุกข์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งในพื้นที่อำเภออดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดมหาสารคาม และอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี รวมจ่ายน้ำให้กับประชาชนทั้งสิ้น จำนวน 2,910,500 ลิตร

2. การคาดหมายลักษณะอากาศระหว่างวันที่ 23-28 กรกฎาคม 2553

- กรมอุตุนิยมวิทยา** คาดหมายลักษณะอากาศว่า ในวันที่ 19 กรกฎาคม 2553 เมื่อเวลา 04.00 น. พายุโซนร้อน "จันทู" (CHANTHU) มีศูนย์กลางอยู่บริเวณเมืองกินเจา (Qinzhou) มณฑลกว่างซี (Guangxi) ประเทศจีน หรือที่ละติจูด 22.5 องศาเหนือ ลองจิจูด 108.5 องศาตะวันออก มีความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลาง ประมาณ 75 กิโลเมตรต่อชั่วโมง พายุนี้กำลังเคลื่อนตัวทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือด้วยความเร็วประมาณ 15 กิโลเมตรต่อชั่วโมง คาดว่า พายุนี้จะอ่อนกำลังลงเป็นพายุดีเปรสชันใน ระยะต่อไป สำหรับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย มีกำลังแรงขึ้น ทำให้ประเทศไทยมีฝนเพิ่มมากขึ้น โดยมีฝนตกหนักได้ในบางพื้นที่ จึงขอให้ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ตามที่ลาดเชิงเขา ใกล้ทางน้ำไหลผ่าน บริเวณภาคเหนือและภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และภาคตะวันออก ระวังอันตรายจาก สภาวะน้ำท่วมฉับพลันและน้ำป่าไหลหลากที่อาจเกิดขึ้นได้ ในช่วง วันที่ **24-28 กรกฎาคม 2553** มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมทะเล อันดามัน ภาคใต้และอ่าวไทย จะมีกำลังแรงค่อนข้างแรง ประกอบกับมีร่อง มรสุมพาดผ่านภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำให้บริเวณ ประเทศไทยมีฝนตกหนาแน่นและมีฝนตกหนักบางพื้นที่
- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** ได้แจ้งเตือนเกี่ยวกับสภาวะ **อากาศ** ให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และจังหวัด เพื่อ เตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาดภัย และดินถล่ม อันเกิด จากสภาวะฝนตกหนักและคลื่นลมแรง อาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่า ไหลหลาก และดินถล่ม สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิต ทรัพย์สิน และ ผลผลิตทางการเกษตรของประชาชนแล้ว และให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยเขต และจังหวัด จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์ใน พื้นที่อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ไว้ให้ พร้อม เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันต่อเหตุการณ์เมื่อเกิดสา ธารณภัยขึ้น
- อนึ่ง** กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้รับรายงานข้อมูลเหตุ แผ่นดินไหว (ระหว่างวันที่ 21-22 กรกฎาคม พ.ศ.2553) จาก SMS ของ ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และกรมอุตุนิยมวิทยา ว่าได้เกิดแผ่นดินไหว ซึ่งไม่กระทบไทย เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2553 เวลา 02.18 น. แผ่นดินไหวบนบกบริเวณ New Britain Region, P.N.G. ขนาด 6.6 R เมื่อ เวลา 16.16 น. แผ่นดินไหวบริเวณทะเลโมลุกกะ ประเทศ อินโดนีเซีย ขนาด 6.3 R และเมื่อเวลา 19.27 น. แผ่นดินไหวบนบกบริเวณประเทศ พม่าใกล้ชายแดนไทย ห่างจากอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย 6 กม. เมื่อ วันที่ 22 กรกฎาคม 2553 เวลา 19.27 น. แผ่นดินไหวบนบกบริเวณ ประเทศพม่าใกล้ชายแดนไทย ห่างจากอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย 6 กม. และวันที่ 23 กรกฎาคม 2553 เวลา 05.26 น. เกิดแผ่นดินไหวบริเวณ ฮาลมาเฮราประเทศอินโดนีเซีย (01.63 N, 127.38 E) ขนาด 5.2 ริคเตอร์

19. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 23

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 23 ณ วันที่ 23 กรกฎาคม 2553 ประกอบด้วย สถานการณ์น้ำ และการดำเนินการตามแผน เตรียมรับสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 สรุปได้ดังนี้

1. สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำ

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ (23 กรกฎาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 33,088 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 45 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน 178 ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำใช้การได้ 9,247 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 13 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (44,284 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 60) จำนวน 11,196 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรับน้ำได้อีก 40,467 ล้านลูกบาศก์เมตร

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ (23 กรกฎาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 31,361 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 45 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน 162 ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำใช้การได้ 8,000 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 11 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (41,952 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 60) จำนวน 10,429 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณน้ำไหลลงอ่างภูมิพล สิริกิติ์ ตั้งแต่วันที่ 1-23 กรกฎาคม 2553 รวม 1,186.03 ล้านลูกบาศก์เมตร น้อยกว่าค่าเฉลี่ย 1,461.94 ล้านลูกบาศก์เมตร อนึ่ง อิทธิพลของพายุน "โกนเซิน" ส่งผลให้เกิดฝนตกหนักในพื้นที่จังหวัดน่าน ทำให้มีปริมาณน้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ ตั้งแต่วันที่ 17 - 23 กรกฎาคม 2553 จำนวน 230.56 ล้านลูกบาศก์เมตร และเขื่อนแควน้อยบำรุงแดน มีปริมาณน้ำไหลลงอ่างฯ จำนวน 24.94 ล้านลูกบาศก์เมตร สำหรับวันนี้มีปริมาณน้ำไหลลงอ่างฯ จำนวน 66.0 ล้านลูกบาศก์เมตร

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล สิริกิติ์ และป่าสักชลสิทธิ์

หน่วย : ล้านลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ	ปริมาณน้ำในอ่างปี 52		ปริมาณน้ำในอ่างปี 53		ปริมาณน้ำใช้การได้		ปริมาณน้ำไหลลงอ่าง		ปริมาณน้ำระบาย		ปริมาณน้ำรับได้อีก
	ปริมาณน้ำ	%	ปริมาณน้ำ	%	ปริมาณน้ำ	%	วันนี้	เมื่อวาน	วันนี้	เมื่อวาน	
ภูมิพล	6,012	45	3,994	30	194	1	1.62	3.00	5.00	5.00	9,468
สิริกิติ์	4,934	52	3,359	35	509	5	17.77	39.79	7.56	8.99	6,151
ภูมิพล+สิริกิติ์	10,946	48	7,353	32	703	3	19.39	42.79	12.56	13.99	15,619

แควน้อย	199	26	171	22	135	18	4.50	3.44	0.43	0.43	598
ป่าสักชลสิทธิ์	297	31	71	7	68	7	0.40	0.76	0.27	0.22	889

อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในเกณฑ์น้ำน้อยกว่าร้อยละ 30 ของความจุอ่างฯ จำนวน 16 อ่าง ได้แก่ แม่จัด(25) แม่กวัง(11) กิวลม(28) กิวคอบหมา(26) แควน้อย(22) ห้วยหลวง (21) น้ำอุน(25) อุบลรัตน์(27) ลำปาว(24) ลำตะคอง(27) มูลบน(24) ป่าสักฯ(7) ทับเสลา(19) ขุนด่านฯ(15) คลองสีียด(23) และปราณบุรี(28) เพิ่มจากสปดาห์ที่ผ่านมา 1 อ่าง คือ อ่างเก็บน้ำกิวลม

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ภาคตะวันออก

- จังหวัดชลบุรี มีอ่างเก็บน้ำ 7 อ่าง รวมปริมาณน้ำ 73.7 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 41 ของความจุอ่างฯ (น้อยกว่าปี 2552 จำนวน 5.8 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 7) ปริมาณน้ำใช้การได้ 59 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 33 ของความจุอ่างฯ
- จังหวัดระยอง มีอ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง รวมปริมาณน้ำ 353.5 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 68 ของ ความจุอ่างฯ (มากกว่าปี 2552 จำนวน 15.0 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 4) ปริมาณน้ำใช้การได้ 325 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 62 ของความจุอ่างฯ

2. สภาพน้ำท่า

- ภาคเหนือ แม่น้ำปิง ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย ยกเว้นบริเวณสถานี P.1 สะพานนารัฐ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย ยกเว้น บริเวณสถานี N.1 หน้าสำนักงานป่าไม้ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม่น้ำมูล ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย
- ภาคกลาง แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำป่าสัก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย
- ภาคใต้ แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำตาปี แม่น้ำโก-ลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้อย

3. คุณภาพน้ำ

กรมชลประทาน ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำแม่กลอง ดังนี้

แม่น้ำ	จุดเฝ้าระวัง	ข้อมูลวันที่	ค่า Sal (g/l)		เกณฑ์
			ค่าสูงสุด	เวลา	

เจ้าพระยา	ทำน้ำจังหวัดนนทบุรี	23 ก.ค. 53	0.26	10.12 น.	ปกติ
เจ้าพระยา	ปากเกร็ด* จังหวัดนนทบุรี	23 ก.ค. 53	0.25	07.13 น.	ปกติ
	ปากคลองสำแล * จังหวัดปทุมธานี	22 ก.ค. 53	0.14	02.00 น.	ปกติ
ท่าจีน	ที่ว่าการอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	23 ก.ค. 53	0.16	08.15 น.	ปกติ
แม่กลอง	ปากคลองดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี	22 ก.ค. 53	0.10	23.10 น.	ปกติ

หมายเหตุ

ค่ามาตรฐานความเค็มที่ปากคลองสำแลไม่เกิน 0.20 กรัม/ลิตร

การดำเนินการแก้ไขปัญหาภัยแล้งต่อเนื่อง ตามแผนเตรียมสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร

1. แจงเตือนและประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรเลื่อนการทำนาปีในเขตโครงการชลประทานทุกโครงการที่รับน้ำจากเขื่อนภูมิพลและเขื่อนสิริกิติ์จากปกติเดือนพฤษภาคมเป็นประมาณกลางเดือนกรกฎาคม 2553 และจากการประเมินสถานการณ์น้ำในเขื่อนภูมิพลและเขื่อนสิริกิติ์ พบว่าปัจจุบันทั้งสองเขื่อนยังมีปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้อย ซึ่งไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนการทำนาปี จึงขอให้เกษตรกรในพื้นที่ 22 จังหวัด ที่ใช้น้ำจากเขื่อนทั้งสองแห่งดังกล่าว ประกอบด้วย ตาก กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ สุโขทัย พิจิตร พิษณุโลก นครสวรรค์ ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี นครปฐม พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก สมุทรปราการ สมุทรสาคร และกรุงเทพมหานคร ให้เลื่อนการทำนาปีออกไปอีกครั้ง จากเดิมที่เคยให้เลื่อนเป็นกลางเดือนกรกฎาคม 2553 ออกไปจนถึงต้นเดือนสิงหาคม 2553 เพื่อไม่ให้ผลผลิตเสียหายจากการขาดแคลนน้ำ

2. สำนักฝนหลวงและการบินเกษตรได้ปรับแผนปฏิบัติการการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการฝนหลวง ปัจจุบันมีศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวง จำนวน 5 ศูนย์ ประกอบด้วย หน่วยปฏิบัติการ จำนวน 11 หน่วย และฐานเติมสารฝนหลวง จำนวน 7 ฐาน โดยเน้นปฏิบัติการให้พื้นที่ลุ่มรับน้ำต่างๆ ดังนี้

- 2.1 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคเหนือ มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยฯ จังหวัดเชียงใหม่ ตาก แพร่ และพิษณุโลก
- 2.2 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคกลาง มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 2 หน่วย ได้แก่ หน่วยฯ จังหวัดลพบุรี และกาญจนบุรี ฐานเติมสารฯ จำนวน 1 ฐาน คือ จังหวัดนครสวรรค์

- 2.3 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 2 หน่วย ได้แก่ หน่วยฯ จังหวัดขอนแก่น และอุบลราชธานี ฐานเดิมสารฯ จำนวน 3 ฐาน คือ จังหวัดบุรีรัมย์ นครพนม นครราชสีมา
- 2.4 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคตะวันออก มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 1 หน่วย คือ หน่วยฯ จังหวัดสระแก้ว ฐานเดิมสารฯ จำนวน 1 ฐาน คือ จังหวัดระยอง
- 2.5 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคใต้ มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 2 หน่วย คือ หน่วยฯ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสุราษฎร์ธานี ฐานเดิมสารฯ จำนวน 2 ฐาน คือ จังหวัดราชบุรี และนครศรีธรรมราช

ผลการปฏิบัติการฝนหลวงประจำสัปดาห์ ช่วงวันที่ 16-22 กรกฎาคม 2553 ขึ้นปฏิบัติการ จำนวน 309 เที่ยวบิน มีจังหวัดที่มีรายงานฝนตก 51 จังหวัด วัดปริมาณน้ำฝนสูงสุดได้ 165.0 มิลลิเมตร ที่อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน มีปริมาณน้ำไหลลงอ่างฯ รวม 426.21 ล้าน ลบ.ม.

ผลการปฏิบัติการฝนหลวงสะสม 25 มกราคม - 22 กรกฎาคม 2553 ขึ้นปฏิบัติการรวม 146 วัน จำนวน 4,459 เที่ยวบิน มีรายงานฝนตกในปฏิบัติการ รวม 135 วัน จำนวน 671 สถานี วัดปริมาณน้ำฝนรายวันสูงสุดได้ 250.0 มิลลิเมตร จังหวัดที่มีรายงานฝนตกรวม 63 จังหวัด จากจำนวนจังหวัดที่อยู่ในเป้าหมายทั้งหมด 70 จังหวัด

ผลกระทบด้านการเกษตร ณ วันที่ 23 กรกฎาคม 2553

อุทกภัย ช่วงภัยวันที่ 5 มิถุนายน.-19 กรกฎาคม.2553

- ด้านพืช พื้นที่ประสบภัย 7 จังหวัด 16 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน ลำปาง เชียงราย กาญจนบุรี นครปฐม ตรัง และสตูล เกษตรกร 2,197 ราย พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย 31,700 ไร่ แบ่งเป็นข้าว 12,841 ไร่ พืชไร่ 13,945 ไร่ และพืชสวน 4,914 ไร่
- ด้านประมง พื้นที่ประสบภัย 3 จังหวัด 6 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน ลำปาง และเลย เกษตรกร 1,002 ราย พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย 1,008 บ่อ คิดเป็นพื้นที่ 549 ไร่ 108 กระชัง คิดเป็นพื้นที่ 2,286 ตารางเมตร
- ด้านปศุสัตว์ พื้นที่ประสบภัย 1 จังหวัด 2 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน เกษตรกร 443 ราย ใกล้เคียงได้รับผลกระทบ 15,683 ตัว
- การดำเนินการ อยู่ระหว่างสำรวจความเสียหาย

ฝนทิ้งช่วง ช่วงภัยวันที่ 17 พฤษภาคม - 13 กรกฎาคม 2553

- ด้านพืช พื้นที่ประสบภัย 4 จังหวัด 16 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน พิจิตร แพร่ และอำนาจเจริญ เกษตรกร 42,649 ราย พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย

221,763 ไร่ แบ่งเป็น ข้าว 164,284 ไร่ พืชไร่ 54,643 ไร่ และพืชสวน 2,836 ไร่

- การดำเนินการ อยู่ระหว่างสำรวจความเสียหาย

ภัยแล้ง ช่วงภัยวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 30 พฤษภาคม 2553

- ด้านพืช พื้นที่การเกษตรเสียหาย 45 จังหวัด เกษตรกร 212,303 ราย พื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 1,526,251 ไร่ แบ่งเป็น ข้าว 96,499 ไร่ พืชไร่ 1,269,282 ไร่ พืชสวนและอื่นๆ 160,471 ไร่ คิดเป็นวงเงินช่วยเหลือ 1,251.3962 ล้านบาท
- การดำเนินการ
 - ช่วยเหลือแล้วด้วยงบจังหวัดและงบกลาง วงเงิน 63.1648 ล้านบาท
 - อยู่ระหว่างขอสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการอำนวยการ กำกับ ติดตามการแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง (คอปล.) วงเงิน 279.8104 ล้านบาท
 - อยู่ระหว่างรอเอกสารของงบกลางของจังหวัด วงเงิน 908.4210 ล้านบาท ด้านปลัดสัตว์ช่วยเหลือเสร็จสิ้นแล้ว และด้านประมงไม่มีความเสียหาย

แต่งตั้ง

20. เรื่อง แต่งตั้ง

1. การปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการปรับปรุงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ โดยเพิ่มประธานผู้แทนการค้าไทยเป็นกรรมการ ตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) รองประธานกรรมการนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติเสนอ

2. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายในคณะกรรมการสภาการศึกษา

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเสนอ แต่งตั้งรองศาสตราจารย์กมลชัย รัตนสากววงศ์ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายในคณะกรรมการสภาการศึกษา แทนศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช ที่ลาออก ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม 2553 เป็นต้นไป

3. แต่งตั้งข้าราชการ (กระทรวงศึกษาธิการ)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ แต่งตั้งนายวิมล จำนงบุตร รองเลขาธิการ (บริหารระดับต้น) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการ ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป
